

Vagabond

TAKEHIKO INOUE

สำนักพิมพ์วิบูลย์กิจ โทร. 02-000-0000

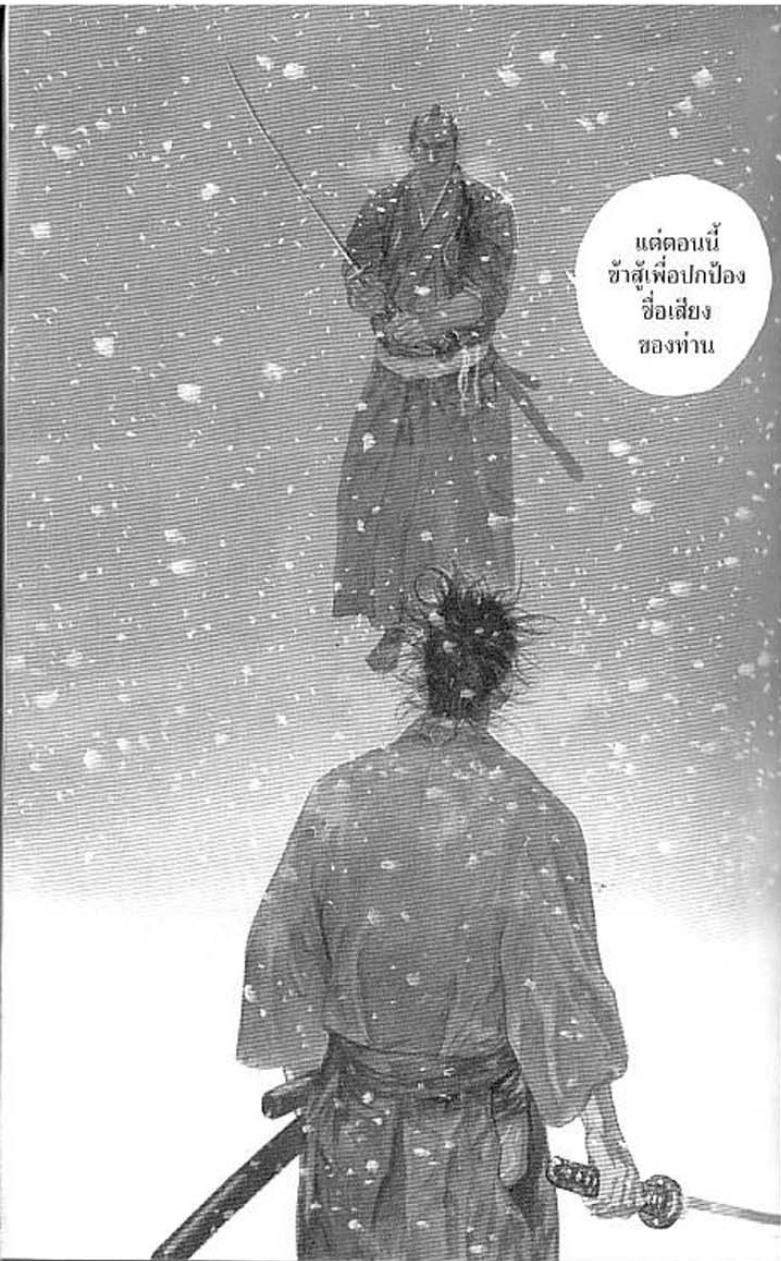
ปลายปี เคโจที่ 9
บุรุษที่ปรากฏกายขึ้น
ในเมืองนั้น
หาใช่มุซาชิคนเดิมไม่
ชายหนุ่มเปลี่ยนไป
อย่างสิ้นเชิง
และแล้ว
การโคจรมาพบกัน
อีกครั้งกับศัตรู
คู่ปรับเก่าอย่าง
โยชิโอะกะ เซจูโร
ทำให้เกมเดิมพันด้วย
ชีวิตของชายทั้งสอง
เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง!

"VAGABOND" VOLUME 21.

มันคง
เกียจโต
...

พินะตกหนัก
แบบนี้ทุกปี
เลยหรออะ
?

แต่ตอนนี้
ข้าสู้เพื่อปกป้อง
ชื่อเสียง
ของท่าน

โยชิโอะกะ
เดินขีจี้ไว้

ข้าคือ
ลูกชายของ
อาจารย์
โยชิโอะกะ
เดิมไป

ในอดีตข้าเคย
อ้างชื่อของท่าน
เพื่อสร้าง
ทำไม้ตัวเอง
ดูแข็งแกร่ง

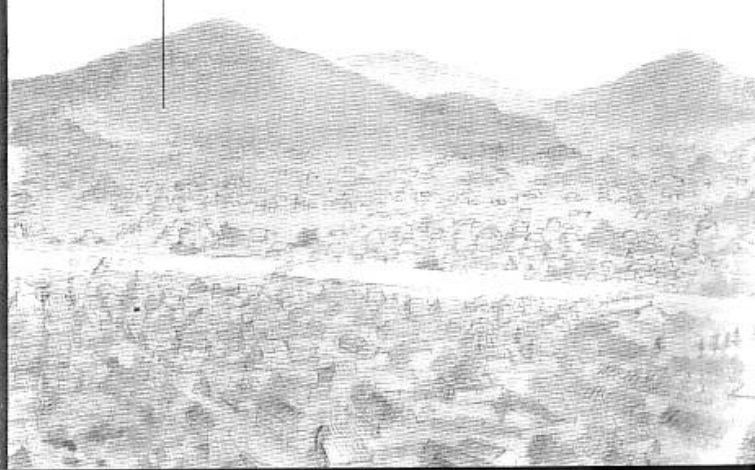

ตอนที่ 180
รวมตัวกันที่เมืองเก็ชวโด

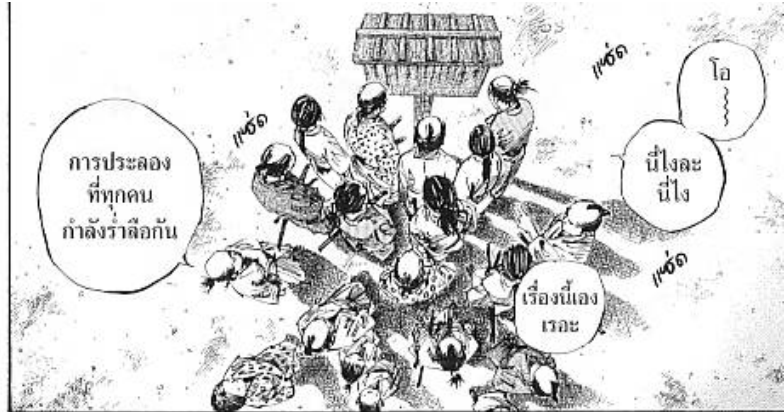

ณ เมืองเกียวโต
ปีเคโจที่ 9
ช่วงเวลาเย็น

ย้อนเวลา
กลับไป
ประมาณ
10 วัน

โยชิ
โอะกะ
เซจุนโร่
....!!

การประลอง
ที่ทุกคน
กำลังร่ำลือกัน

ไอ
นี่โงะ
นี่โงะ
เรื่องนี่เอง
แหละ

ตัดสินว่า
ฝ่ายไหน
แข็งแกร่ง
กว่ากัน

มียาโมโตะ
บุซาชิ
ผู้โด่งดังที่สุด
ในยุคนี้

บุตรคนรอง
ของสำนัก
โยชิโอะกะ
โยชิโอะกะ
กับ
โยชิโอะกะ
เด็นชิจิโร่

อย่าพูด
บ้า ๆ น้า
ตายไป
ก็ไม่คุ้ม
หรอก

แต่ถูกเขียนชื่อ
ในฐานะคู่ต่อสู้
ในการประลองกับ
ตระกูลโยชิโอะกะ
แบบนี้
สำหรับ
ถูกผู้ชายแล้ว
ก็รู้สึกปลื้มอยู่
พอดูนะ

ว่าแต่เพราะอะไร
ถึงจัดการประลอง
ที่นั่นล่ะนี่...

โงะ

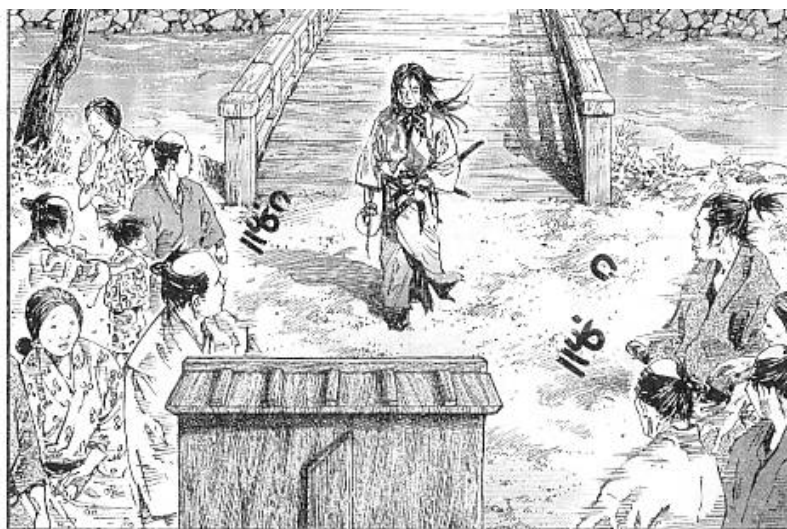
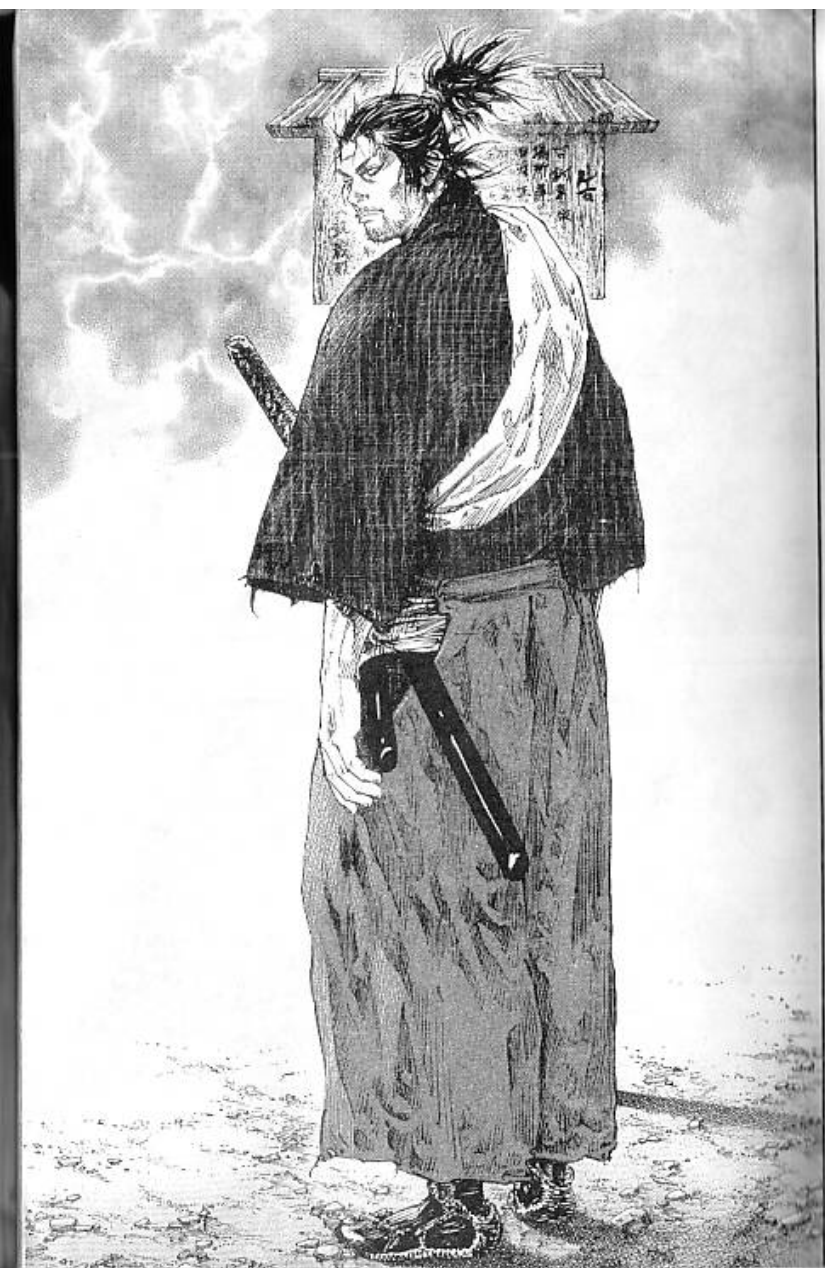
โงะ

มันเป็นกฎของ
พวกที่เกิด
ในตระกูลโยชิโอะกะ
ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง
ละนี่

ฮ๊ะ
....!!

นะ ถึงจะบอกว่า
บุซาชิมันเก่งทั่วหล้า
ยังไง แต่ไปมีเรื่องกับ
ตระกูลโยชิโอะกะ
นี่ว่าชวยมาก

หรือว่า
หมอนี่
คือมุซาชิ
...?

นะ...
นี่

1 ปี
แล้วเรอข
...

ดู
เปลี่ยนไป
นะ...

เอ๊ะ

ไม่คิดว่า
จะกลายเป็น
เรื่องใหญ่โต
ขนาดนี้...

ตอนนั้น
จุดสำคัญ
เดือนแล้ว

ถ้าคิดอยากจะ
ฝึกฝนวิชาละก็
ไม่มี
ประโยชน์อะไร
ที่จะไปสู้กับ
โยชิโอะกะเทรอก

* ขอบเปลี่ยนจาก ฮง เป็น ยางิว เพื่อความถูกต้อง

ยุคของ
โยชิโอะกะนะ
เก่าไปแล้ว

นั่นมัน
ยุคสมัย
ของยางิว*
นะ

ถ้าเข้าเดินซิจิโร่ละก็
พี่ชายของมัน
คงจะต้องโผล่ออกมา
ใช่ไหมล่ะ?

หลังจากนั้น
ก็ได้อินชื่อเสียง
ของนงฮง
บ่อยครั้งขึ้น
แล้วแท้ ๆ

ไม่ไหว
ทั้งไม่เปลี่ยน
เลยนะ

!

แยจ้ง ๆ

!!

รู้สึกว่
ปีทีแ่ล้วยังค
เป็นผู้ใหญ่กว่านี้
เลย

ผิดคาด

แซค

แซค

ถ้าค่อย ๆ
ฆ่าคนที่
เก่งกว่าตัวเอง
ไปที่ละคน

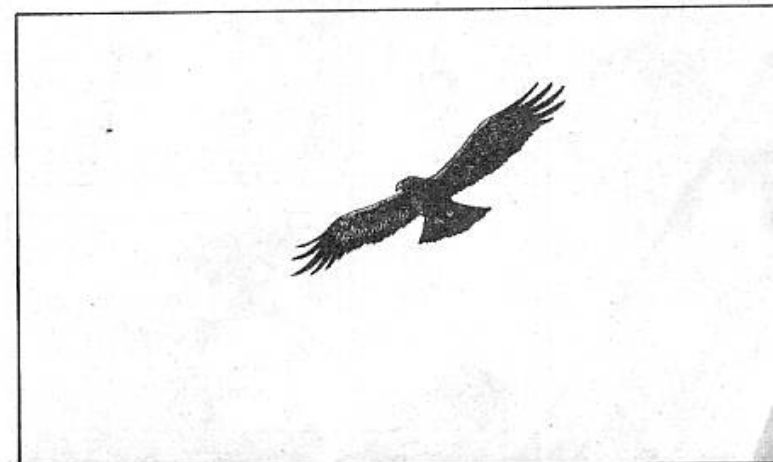
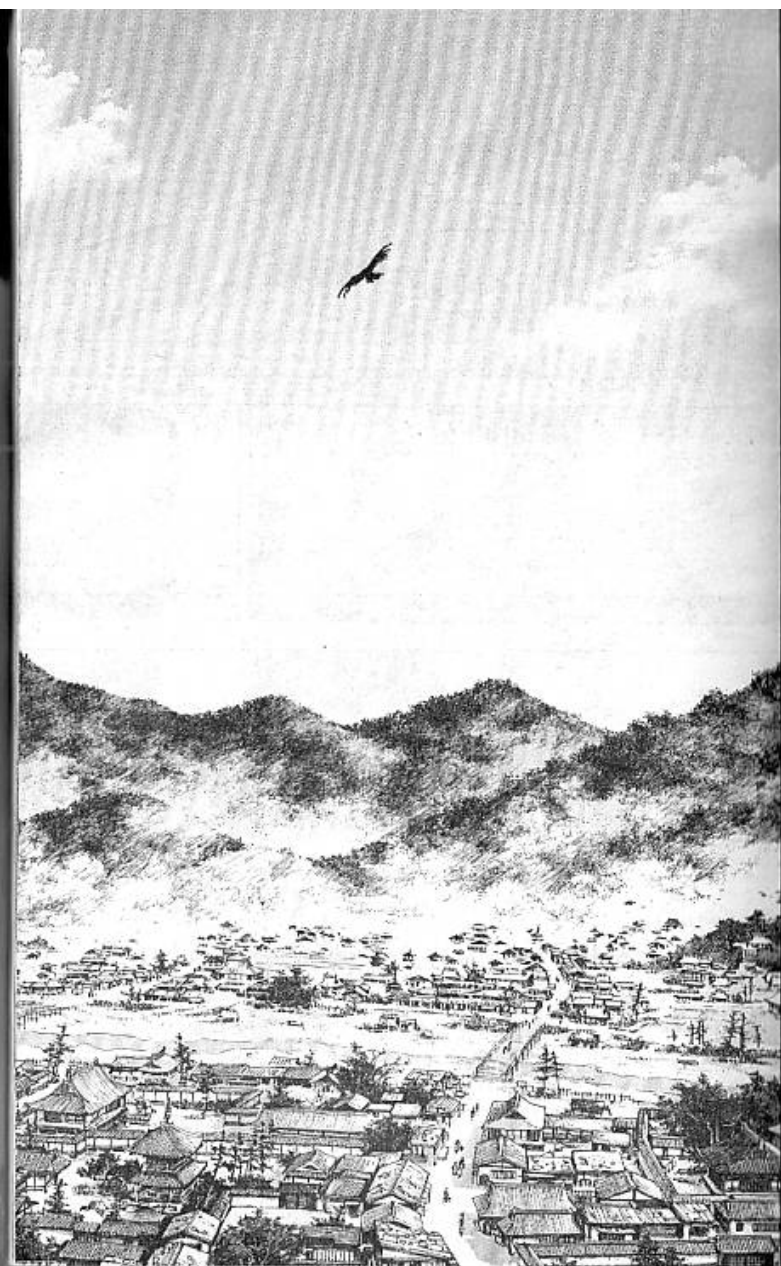
ในที่สุด
ก็จะได้เป็น
ผู้ไร้เทียมทาน
ในปรุพีโฮ่มยี่

คนนั้นแหละ
เป็นผู้ไร้เทียมทาน
ในปรุพี

ฆ่ามันไปเรื่อย ๆ
จนกระทั่ง
เหลือคนสุดท้าย

ฮ่า
อร่อย
เฟี้ยว
!

อึ

* อึวิ้ว เป็นชื่อเรียกความอร่อยในสมัยก่อนเพราะจำองบุตตลอดไปๆ ในสมัยโบราณ

แพน ไม่นึกเลยว่า
จะได้มาตั้งตมเหล่า
กับท่านอึวิ้ว*
พามา ก็ได้อะไร
แบบนี้

เชื่อก็คือ
ซึกด้วยนะ
ขอรับ

เชิญท่าน
ความมูระ
ด้วยขอรับ

หึ
เป็นเกียรติ
อย่างยิ่ง

คนอย่างฮ่า
ซึ่งไม่เป็นที่รู้จัก
ในสังคม
ใช้ชีวิตอยู่แต่กับดาบ
เข้าใจดี

พูดอะไร
อย่างนั้น

ท่าน
คามมูระ
เองก็...

อะไร
เรอะ
?

อึ
อึ
อึ

โหน ๆ
ก็โหน ๆ แล้ว
ลองมาประลอง
กันเล่น ๆ มึช
ขอรับ...

ไม่รู้ว่าในสังคมนี้
มีนักดาบที่มีฝีมือ
แต่ไม่ได้รับการ
ยอมรับยกจะ
ขนาดไหน
...

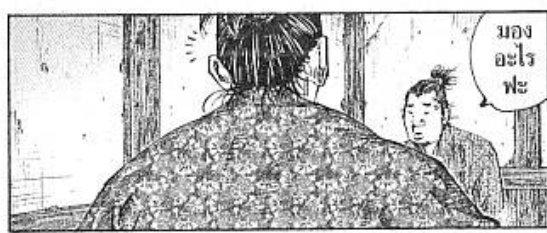

อึ

อึ

ฮ่า
พลึงกลับคืน
มาแล้ว

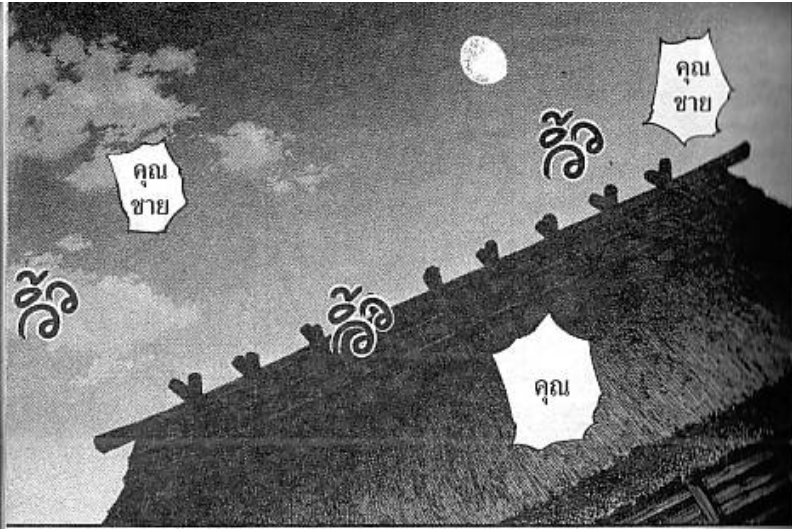
มอง
อะไร
พะ

ต้อง
ขอโทษด้วย
ขอรับ

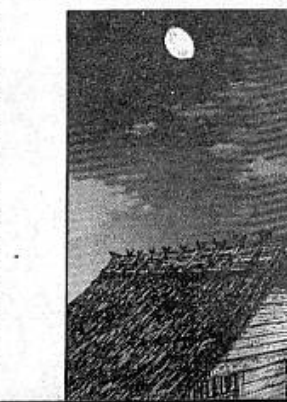
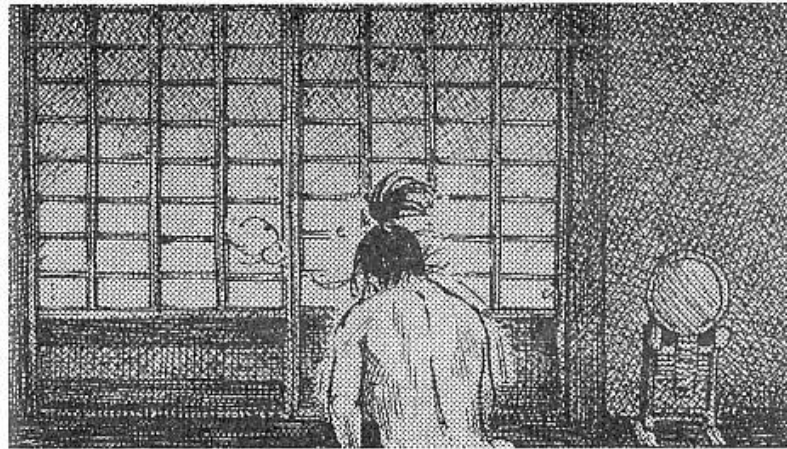
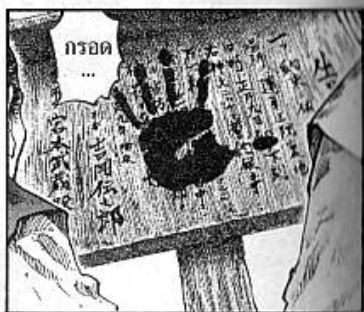
อ้อ แค่อ่าคิดถึงว่า
ช่างเป็นคนที่ดีมเหล่า
ได้น่าอร่อยจริง ๆ

แก
เป็นใคร
!!

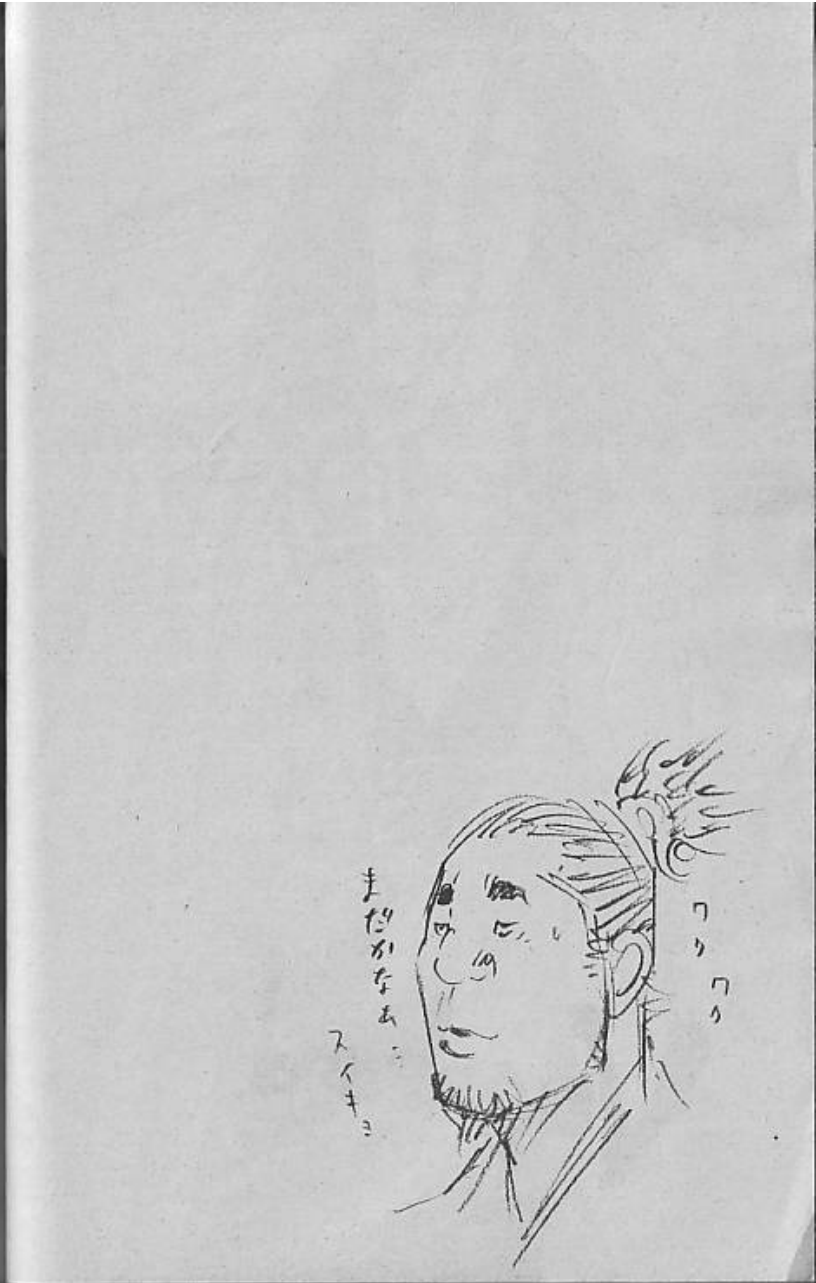
Vagabond

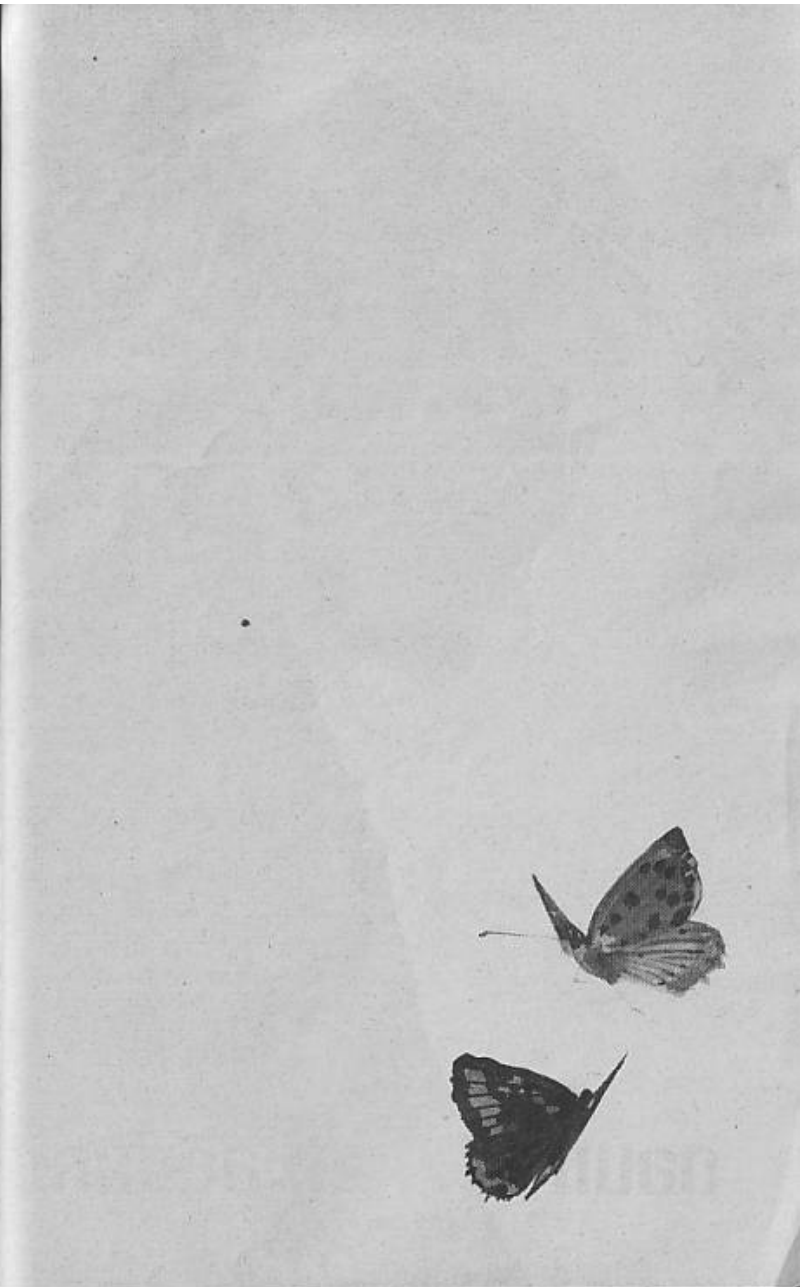
အခု
အ

ตอนที่ 181 แกะสลักยักษ์

またかを去
スレキ
クッ
クッ

4 ปี
หลังจาก
คืนนั้น

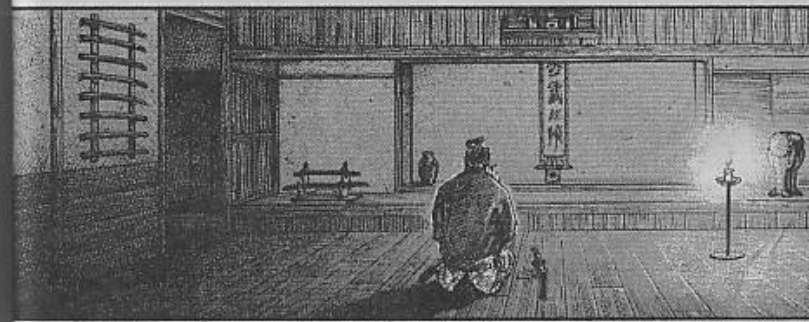

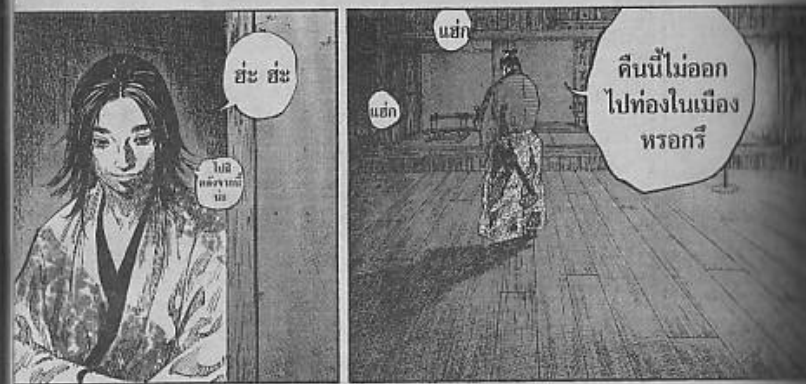
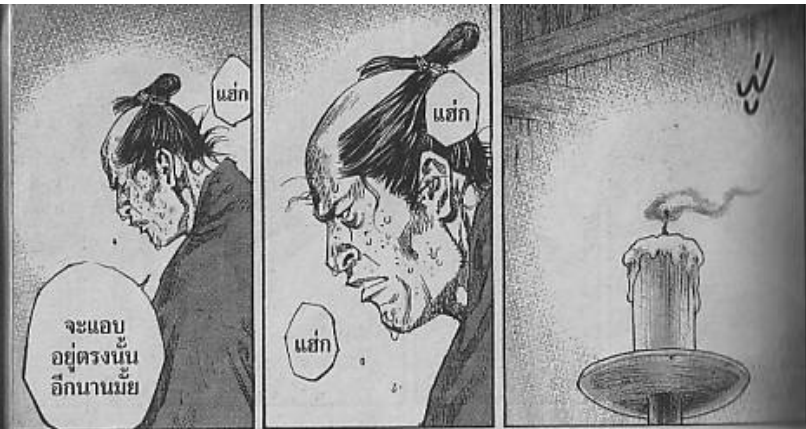
ตอนนี้
หมอนั้น
ก็มาที่
เมืองเกียวโต
นี่แล้ว

หมอนั้น
ผู้ชาย
ทำทางแบบนี้
ไม่มี
คนที่สองแน่

ก็ช่วยเป็น !!

หรือว่า
เริ่มเป็นการ
อุ้มแล้ว

ขอบอก
ไว้ก่อนนะ
...
แต่ขอบอก
ไว้ก่อนนะ

จะได้รู้ว่า
จริงหรือ
ไม่จริง
!!

อุ้ม
ให้หน่อยดี
!!

อ๊ะ อ๊ะ
อ๊ะ
ได้มีขละ
ท่านพี่

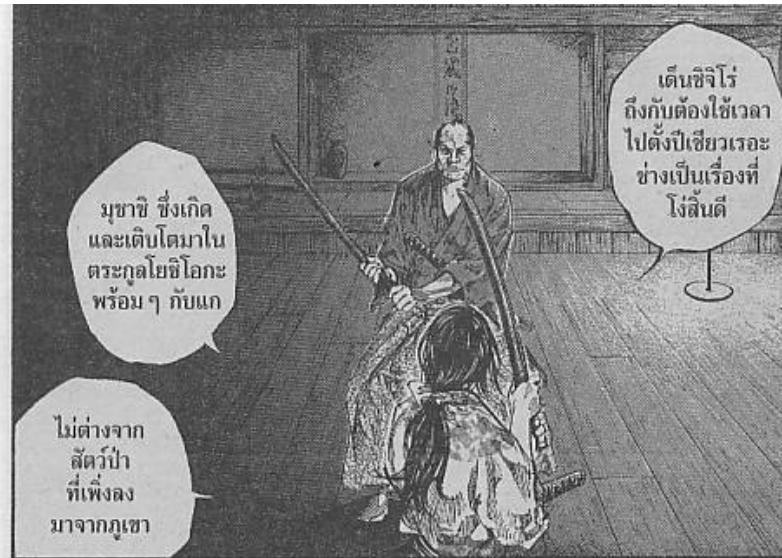
จิตใจของข้า
กำลัง
คึกคะนอง
ขอให้รับรู้เอาไว้ว่า
อาจเกิดข้อผิดพลาด
ที่คาดไม่ถึงก็เป็นได้

.....

แต่กลับไป
บอกว่า
เอาไว้
โอกาสหน้า

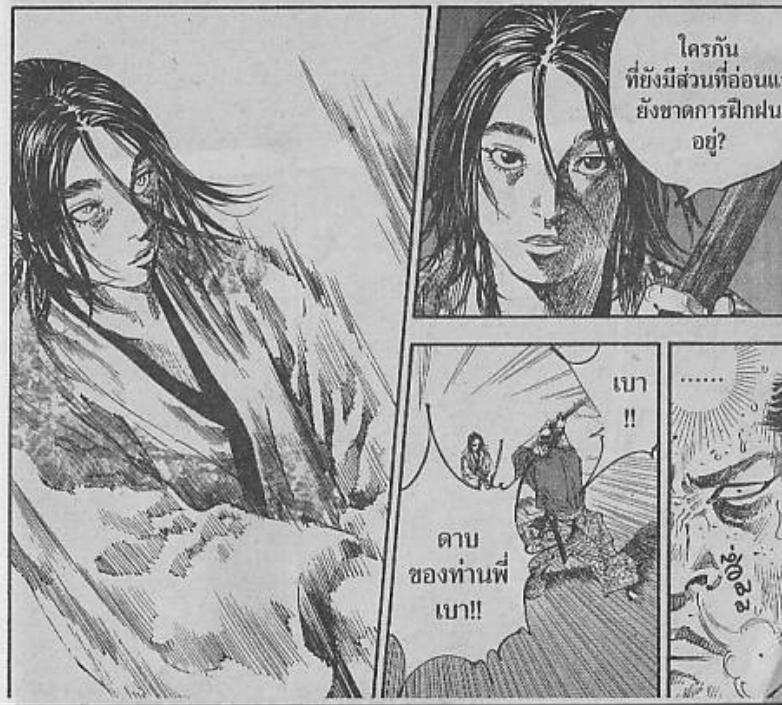
เหตุใด
ในตอนนั้น
จึงไม่มีโอกาส
ตัดคอมัน
ซะล่ะ

มุซาชิ ซึ่งเกิด
และเติบโตมาใน
ตระกูลโยชิโอะกะ
พร้อม ๆ กับแก

ไม่ต่างจาก
สัตว์ป่า
ที่เพิ่งลง
มาจากภูเขา

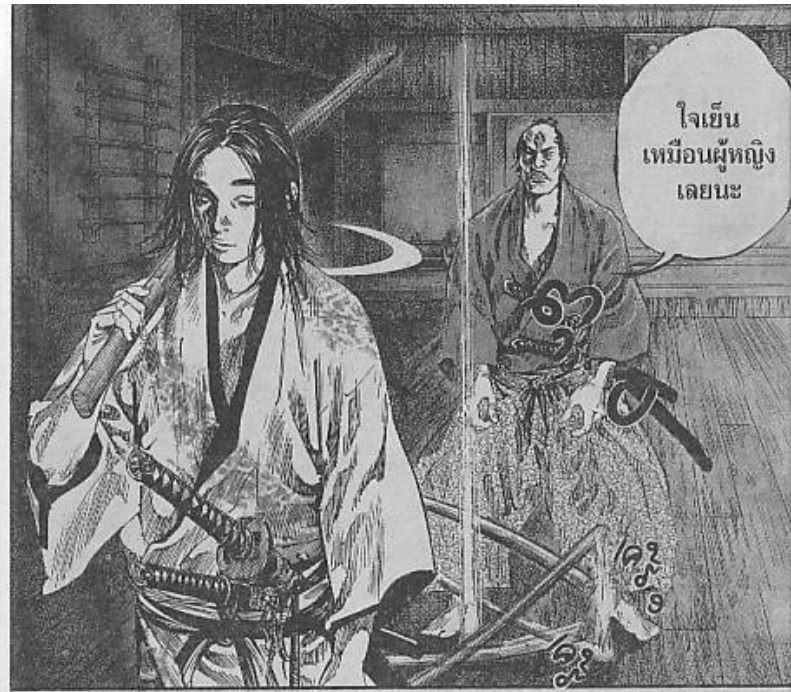
เดินซิจิโร่
ถึงกับต้องใช้เวลา
ไปตั้งปีเชียวแหละ
ช่างเป็นเรื่องที่
โง่งมดี

ใครกัน
ที่ยังมีส่วนที่อ่อนแ
ยังขาดการฝึกฝน
อยู่?

เขา !!
ดาบ
ของท่านพี่
เขา!!

.....

เอาแต่
เที่ยวไล่ฆ่าฟันคน
เป็นเดือนเป็นปี

มันยังไม่เพียงพอ
เลย

แต่ประสบการณ์
เหล่านี้
สำหรับข้า

ฮือ
ฮือ

หึ
หึ

ฮึก

ต่างกัน
เรอะ?

อุคส์ที่
ตั้งใจจะไปหา
ผู้ไร้เทียมทาน
โนปรุพีขนาดนั้น

เลยทำให้
คิดไปเอง
ว่า

คนแก่คนนี่
คือดาบบริสุทธ์
และต้องเป็น
ยอดคนแน่ ๆ

อาจมีแต่
รู้สึกดีใจ
ว่ามันเป็น
ดาบอันบริสุทธ์

ข้าอุตส่าห์
ได้เผชิญหน้า
กับเซคิซุไซ
ตัวจริง

เลยใช้
สมองคิดถึง
ความหมาย
ของ "ดาบ"
มากเกินไป

จน
คล้อยไป
ตามกระแส
ของสังคม

ไม่ได้
ทำอะไร

ไม่ใช่
การต่อสู้
แบบ
นั้น

หากตนเอง
คิดว่าดาบบริสุทธ์
นั้นไร้เทียมทาน
ตั้งแต่แรก

หึ หึ หึ
ไม่มีทางชนะ
ได้หรอก

เป็นอาวุธ
ที่ถูกทำขึ้นมา
เพื่อใช้ฆ่าคน

มันคือ
วัตถุ

ดาบ
ก็คือ
ดาบ

มันคือ
อะไร

หลังจากได้พบ
ตาแก่พวกนั้น
ทำให้รู้ว่า
สิ่งที่ตัวข้า
ยังขาดอยู่นั้น

วูบ

.....

จนกว่าจะรู้ว่า
สิ่งที่พวกท่าน
ดูอยู่นั้น
มันคืออะไร

ตาแก่
เอ๊ย

กำลังแกะ
สลักอะไรอยู่
เจ้าคะ

พระ
พุทธรูป?

จ๊ะ

คืนนี้อากาศ
ค่อนข้างเย็น
นะเจ้าคะ...

คุณลูกค้า
เจ้าคะ...

จัดเตรียม
อาหาร
เสร็จแล้ว
เจ้าคะ

อึย
...

ทื่อ
...?

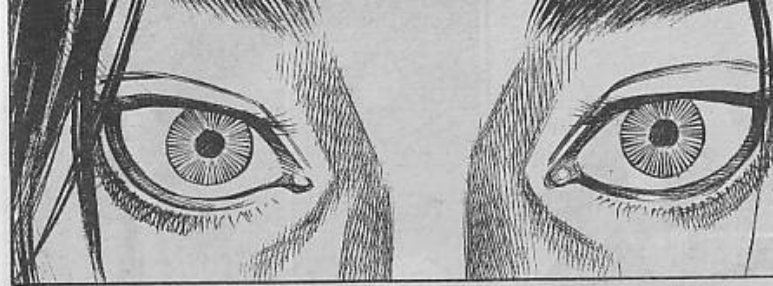
นายยะ
แยง !

.....

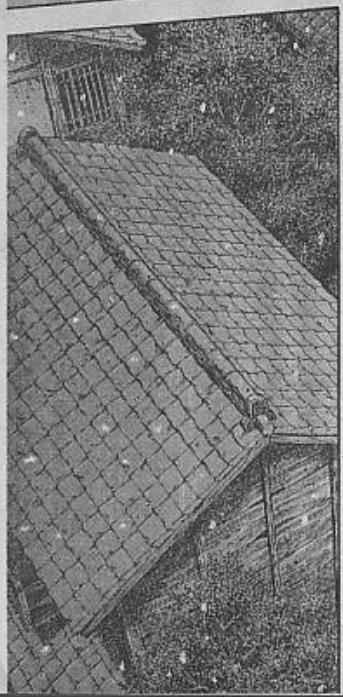
จ๊ะ

Vagabond

ตอนที่ 182 คิมฮาน

อาเคมิ

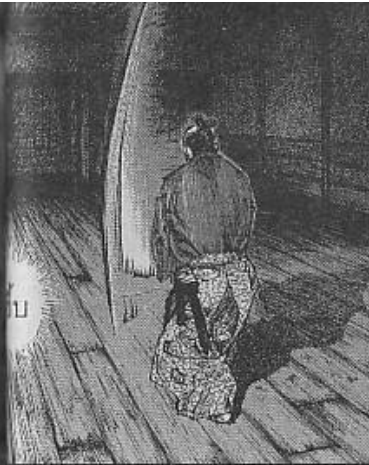

อะ

จะรู้สึกเจ็บ
เหมือนแขน
ของตัวเอง
ถูกฉีก

บ

ฮิบ

.....
!!

ถูกฟัน
แขนขาด
ละก็

พากเจ้า
น้องชาย

เขาอ่านว่า
มุซาชิ

เห็นป้าย
ประกาศ
แล้วละ
เจ้าคะ
น้องชาย
สองท่าน
จะซื้อกับดะที่ชื่อ
ทาเคโซหรือ
เจ้าคะ...

รู้จักกับ
เธอ?

เขาเคยซื้อ
ทาเคโซ
เจ้าคะ

ซึ่งเป็นน้องชาย
ที่กำลังพยายาม
ทุกวิถีทาง
เพื่อให้เอ็งกลับ
พี่ชายของตัวเอง
ด้วยแล้ว

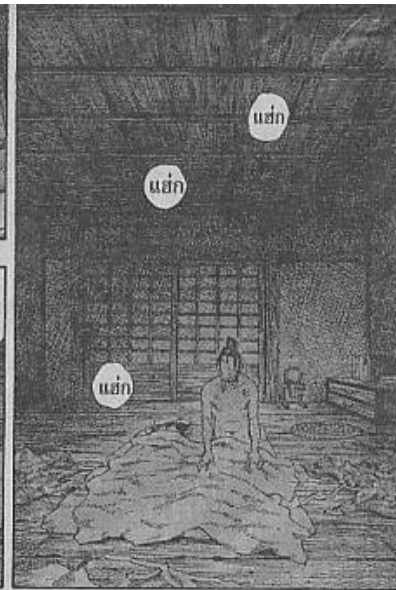

ใช่สิ
จะเป็นลูกของ
ท่านยายโอสถิ
ได้ยังไงกัน
อายุปุนนั้นแล้ว

ทำไม
ตระกูล
ไชยกิจจะ
ท่าน
แม่ ?
เพราะอะไร
ท่านถึง
มองไม่เห็น
ความจริง

ความจริง
ความจริง
ก็คือ

ไอซึอู
ถึงเอ็ง
อาจจะไม่รู้
แต่ซำรุติ

จิตใจของเอ็ง
ผูกพันกับ
ทาเคไซ
มากกว่าข้า

หรือ
เป็นเพียง
...

นั่น
เป็นความ
ทรงจำ
สมัยเด็ก
...

มันคือ
อะไร
กัน
แน่
...

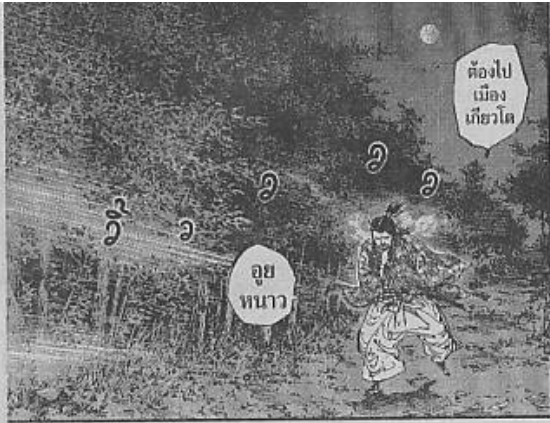
จินตนาการ
ที่เกิดขึ้นมา
โดยบังเอิญ

จากกันมา
ตั้งแต่เด็ก
และผู้ใหญ่
นั้นหมายถึง
เป็นคู่กัน

ไอซึอู

ต้องไปเมืองเกียวโต

ลุยหนาว

ว้าว

ฮึ

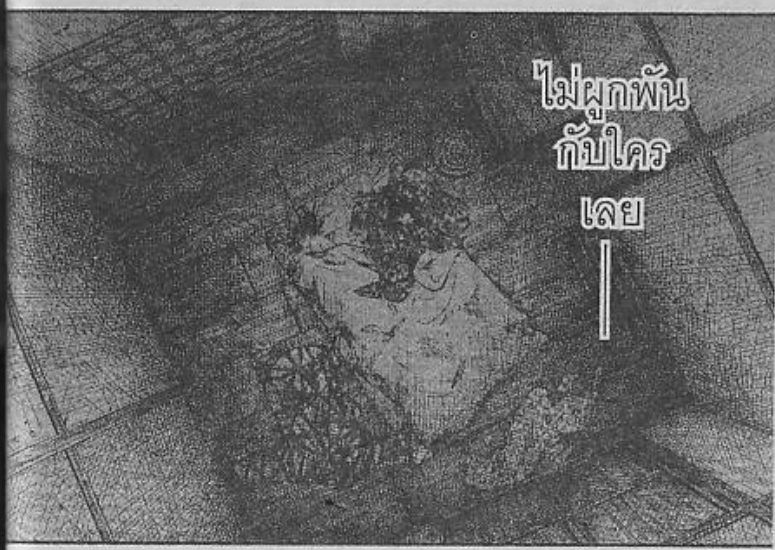
บ้าน่ะ ไม่มีใครเลย สักคน ไม่มีเลย ...

ที่รู้จักข้า

เข้ามาหักมาพูดคุยกับข้า

จะเป็นไดโด้หรืออานะก็ได้

ไม่ผูกพันกับใครเลย

ช่วยเรียกข้าว่า มาตาสาซึที่...

ลุย

แต่ยกเว้นท่านโคจิโรนะ

ทำไม่ได้ หลังนี้จะต่อหน้าผู้ชายที่ไม่เคยรู้จักอย่างข้า

บ๊ายบาย!

ว้าว

Vagabond

ตอนที่
183
เดือน
เดือน
กับ

กรุณานำสิ่งนี้
ไปด้วยได้มั๊ย
เจ้าคะ

เอ๋อ...
ท่านลูกค้า
เจ้าคะ

.....

ขอพระคุณ
ขอรับ/เจ้าคะ

.....

มันผิด
ขอรับ/เจ้าคะ

ดู
หน้า
หนาว

รีบเข้า
ข้างใน
กันเถอะ

มียาไมโดย
มุซาชิเมีย
เป็นคนแปลก ๆ
เนอะ

ไม่เห็นจะต้อง
รีบจากไป
ในยามค่ำคืน
ก่อนวันขึ้นปีใหม่
ที่ยังไกล...

ไม่หรอก
มันไม่ใช่
หญิงจีน

เขาเป็นว่า
ข้าจะไป
แล้วละ

ทำไมถึง
รีบรีบ
ขนาดนั้น

พวกเรา
ทำอะไรให้
ไม่พอใจหรือ
ขอรับ?

เอ๊ะ?
จะไปจาก
ที่นี่?

เดี๋ยวนี้
เลยเหรอ
ขอรับ?

อืม

แล้วก็
ช่วยทำตัวเป็น
ให้หน้อยได้มั๊ย

ดู
หนาว

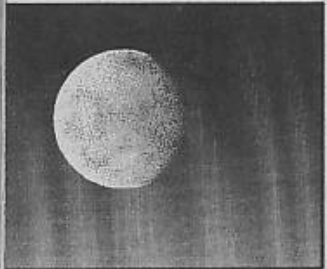

.....

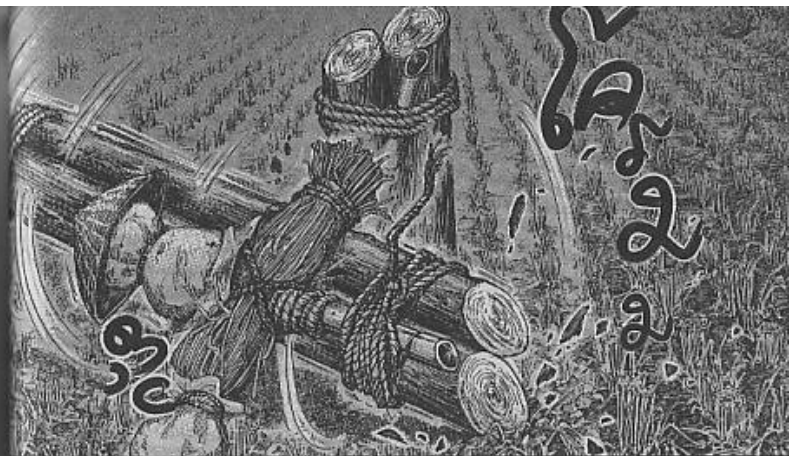
柳川七郎

↑ 柳川七郎 柳川七郎

ที่ผ่านมา
ได้ชัยชนะมาได้
ยังไงกัน

เพื่อเผชิญ
กับการ
ต่อสู้

ถ้าเป็นเช่นนี้
มันไม่มีทาง
โชดคืออย่าง
เสียไป
หรือ

สักวันหนึ่ง
จะต้อง
เกิดความ
เพ้อคลั่ง

มันไม่น่า
จะเป็น
แบบนี้

ความบังเอิญ
ที่เกิดขึ้น
ชั่วแวบเดียว
กับชัยชนะที่ไม่
มาทุกครั้ง

เพื่อมีชีวิต
อยู่รอด
จริงๆ

แล้วก็
ถูกคนที่ไม่เอาไหน
ฆ่าตาย

แล้วก็รู้ว่า
เพลงดาบของข้า
ยังไม่ถูกต้อง
...

อย่าจริงจัง

ไอ้

เฮอะ

จะต้องบังคับ
ให้เลือดไหล
ย้อนกลับแล้ว

ข้าจริงจังกับ
เรื่องพวกนี้
ถึงขนาดนั้น
เชียว

ต้องทำใจ
กับ
ทุก ๆ ครั้ง

ว่า เอละ
จะต้องสู้
แล้วนะ

มันมี
บางสิ่งบางอย่าง
ที่ผิดพลาด

ได้แต่
ไล่ฆ่าผู้คน
ไปวัน ๆ

ได้แต่ต่อสู้
ไปวัน ๆ

มันก็แค่
ทำทุกวิถีทาง
ให้มีชีวิตอยู่รอด
ในการต่อสู้
เท่านั้นเองแหละ

ตาแก่
เอ๊ย

หาก
ต้องชนะ

ก็จำต้อง
ชนะ

ก็ต้องมีวัน
ที่เทียวไลฆ่า
ฟันคนบ้าง

หากรู้ว่า
ชนะแล้ว
ก่อนที่จะเริ่ม
การต่อสู้ละ
...

เอ๊ะ
?

เมื่อ
ไปถึงจุด
นั้นแล้ว
...

ตอนนั้น
...

การต่อสู้ยังจะ
มีความจำเป็น
อยู่อีกหรือ
?

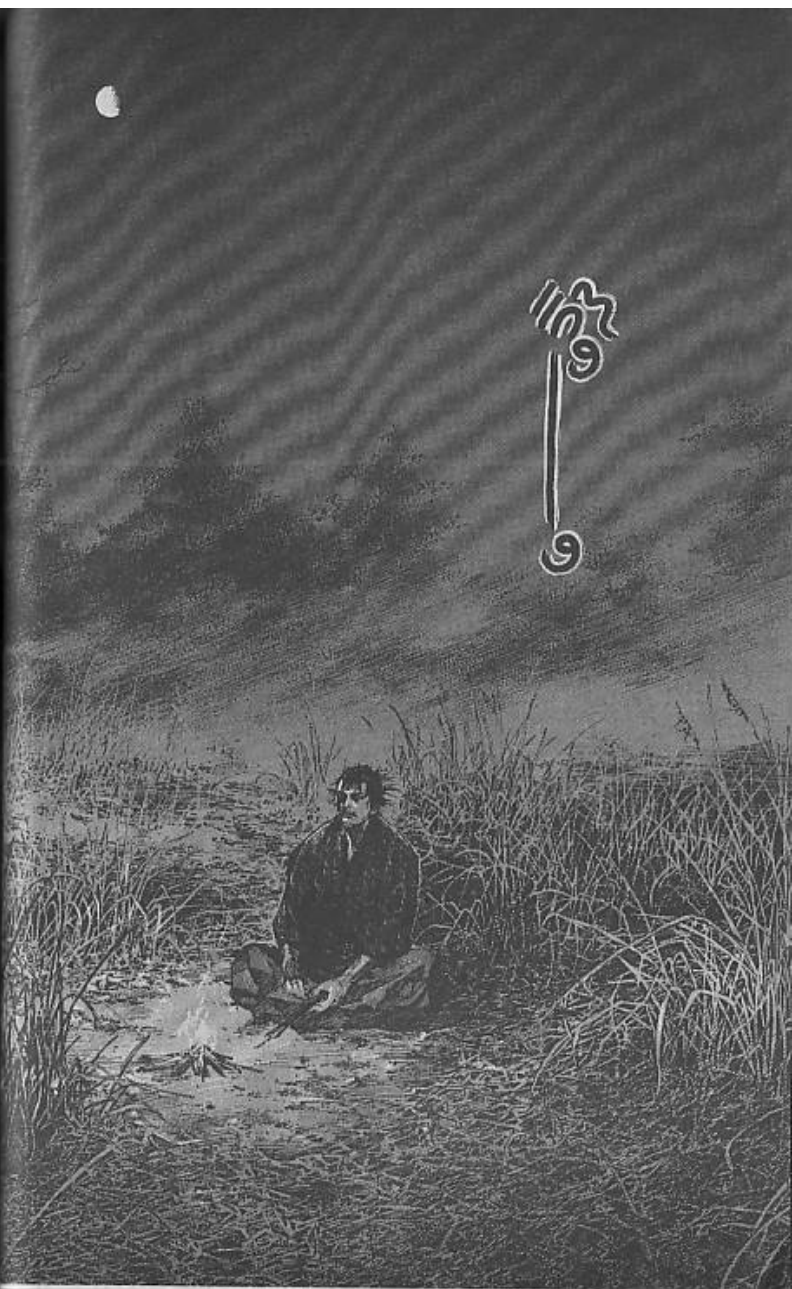
.....
?

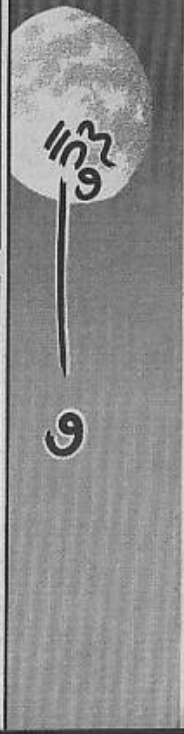
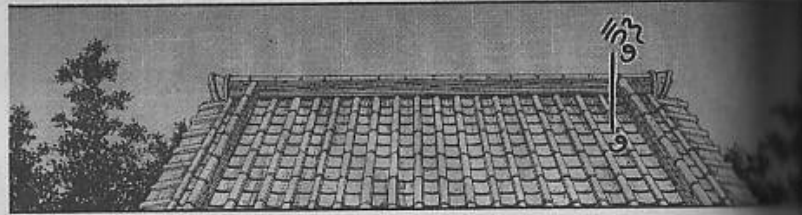
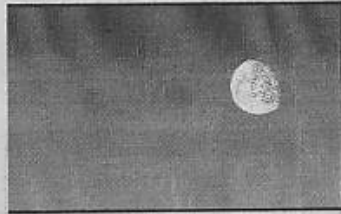

แม้คู่ต่อสู้
จะเป็นผู้ใด

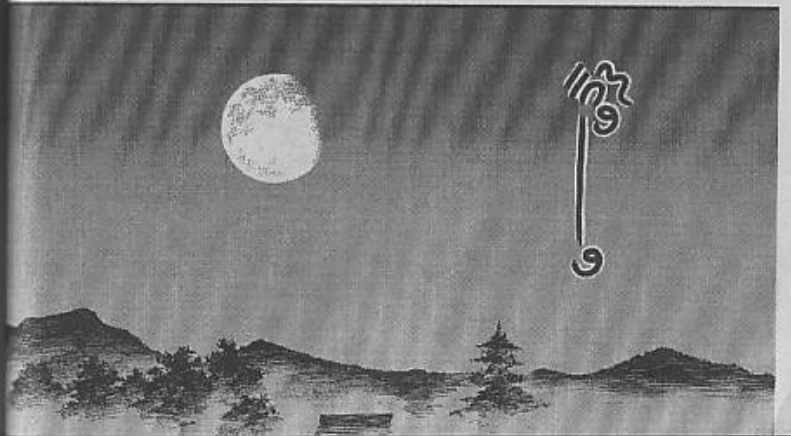
แม้
สถานที่นั้น
จะเป็นที่
แห่งใด

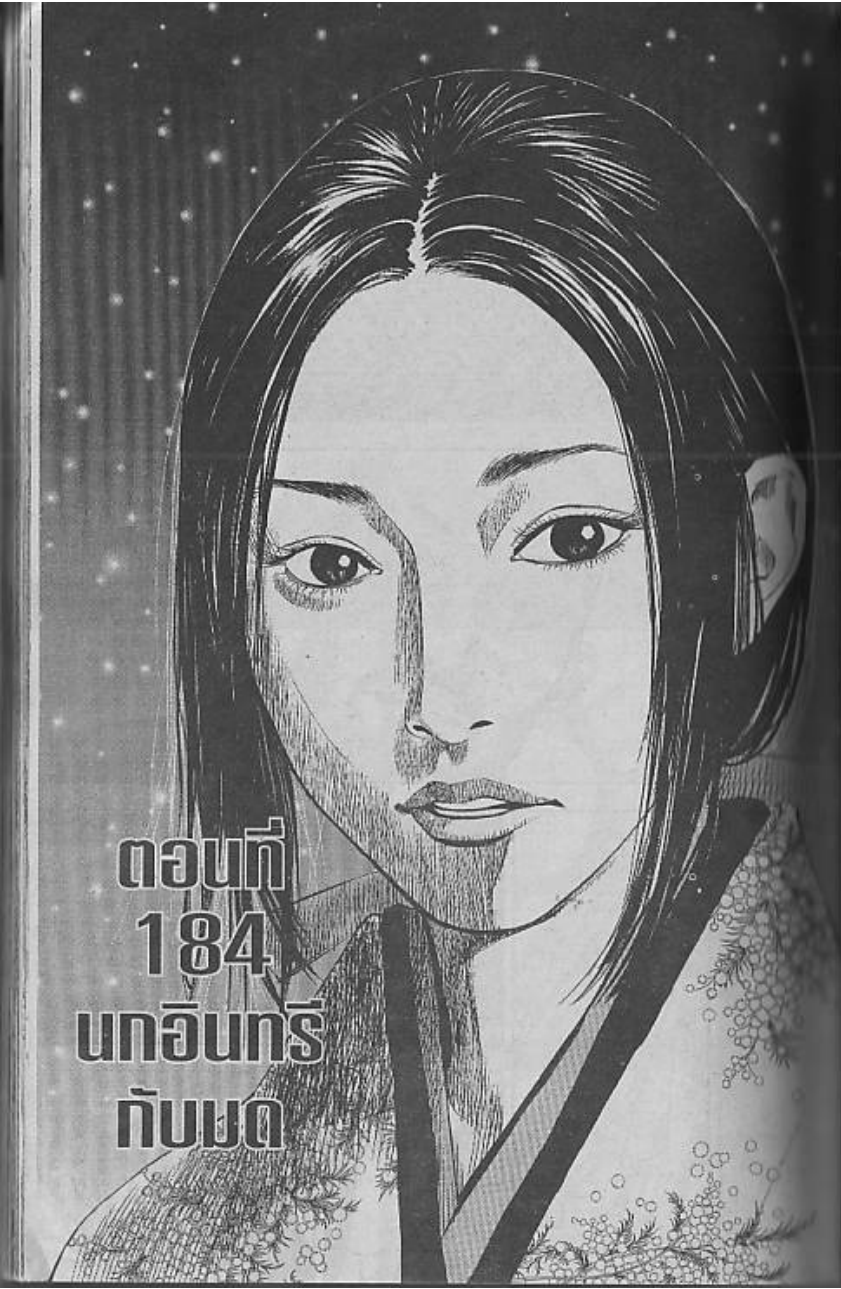
หาก
ต้องชนะ
ก็จำต้อง
ชนะ

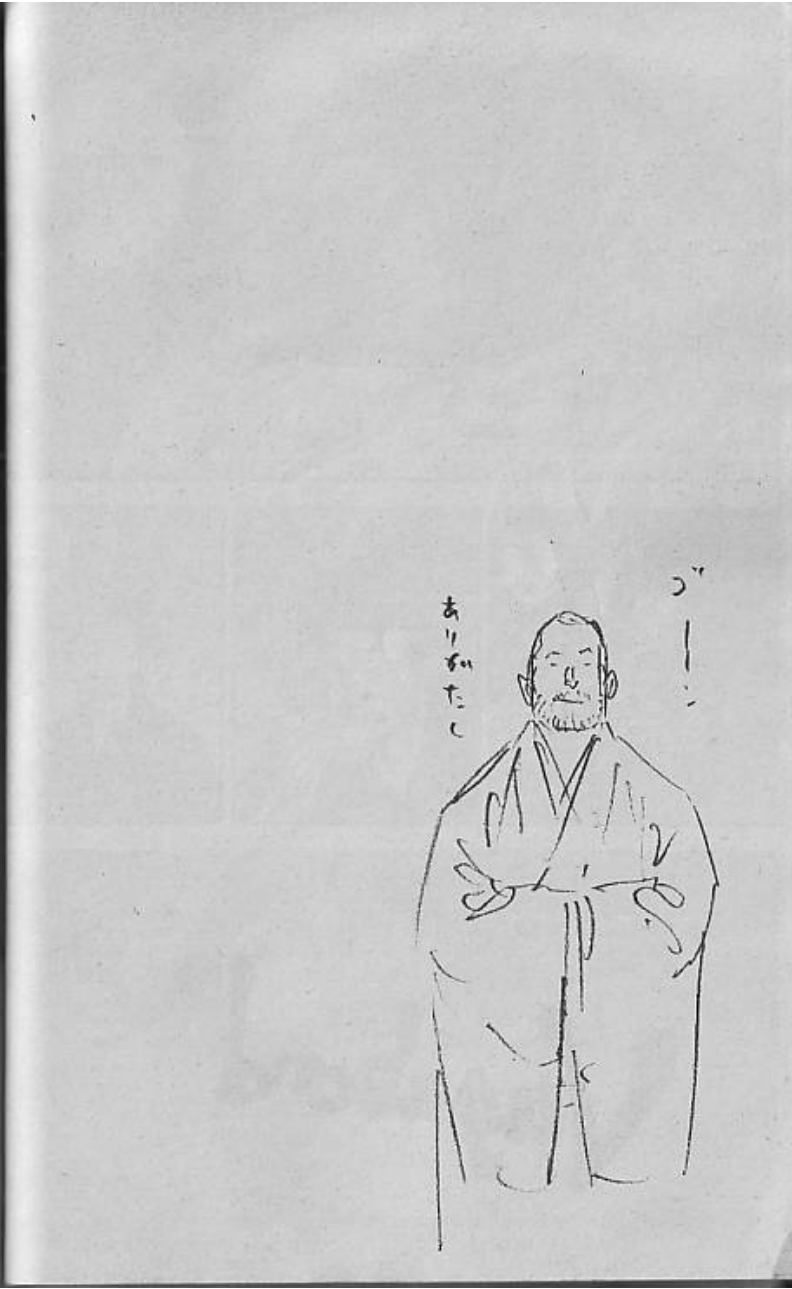

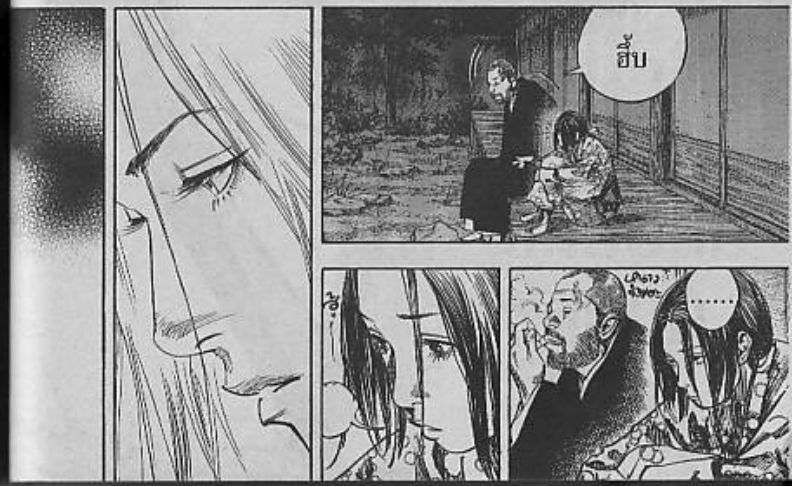
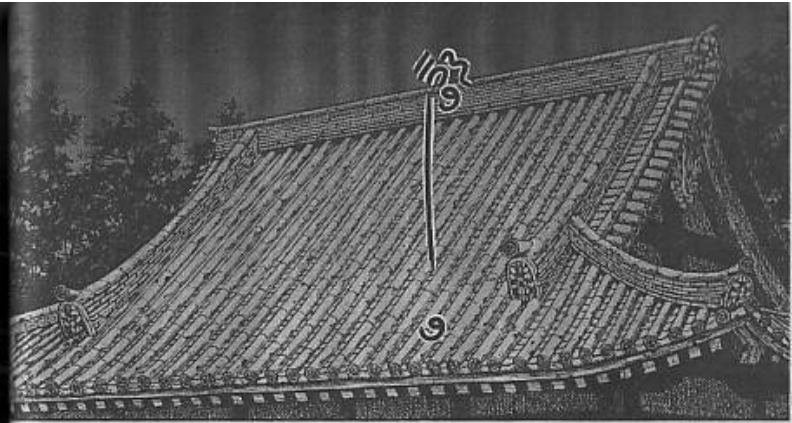
Vagabond

ตอนที่
184
บทอินทรี
กับขง

อ้อ...
แม่แล้ว !!

ทำไม

ลูกของแก
ต่างหาก
ที่เป็นฝ่าย
หักหลังข้า !!

ทำไม
ถึงต้อง
ฆ่าหาเคจัง
ด้วย

อีก...

หักหลัง
ข้า

อ้อ...

อะ...

อีก...?

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

ท่านโคโตะ
เดียวก็พอ
พรวด!!

คิดจะ
ทำอะไร
นะ!?

ค่อยยังชั่ว
ยังไม่ตาย

แค้ก

แค้ก

แฮ็ก

แฮ็ก

ท่านไอซึ
หนี
กันเถอะ !!

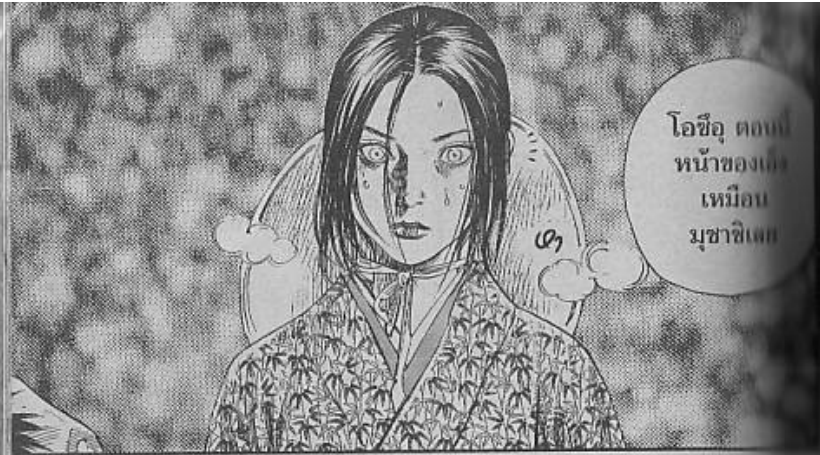

มันอะไร
กันนักกันหนา !!

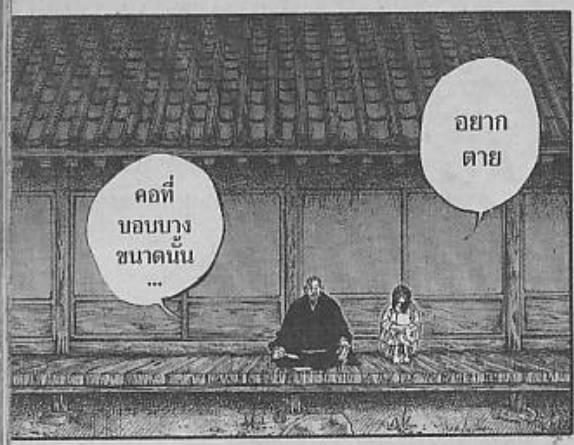
อ้อ...

มัน
อะไรกัน

เข้าไปทำ
อะไรให้
หยิ่งงัน
เรอะ

โอซึคุ คอปกี่
หน้าของเคอ
เหมือน
มุซาชิแค

คอที
บอบบาง
ขนาดนั้น
...

อยาก
ตาย

คนอย่างเขายัน
ปานนี้คงจะออก
ทองเที่ยว
ไปเหมือนเคย
แล้วละ

ลึ้มมัน
ชะเถอะ

แต่การที่ไป
บืบคอดแบบนี้
ชาติคิดว่า
มันเกินไป
หน่อย

ถึงยังได้
ปลอดภัยแล้วนี่
เรื่องมัน
ก็ผ่านไป
แล้วด้วย

ก็เข้าใจ
ความ
ที่คิดไป
กับเขาไป
หรอกนะ

เพออ
!?

เร็ว ๆ
ลี

เดี๋ยวกี้
ถูกจับได้
พรอก

เร็วเข้า

ก็คอยู่เหมือนกัน
ว่าน่าจะถึงเวลา
ที่ต้องเจอกัน
อีกแล้ว

อ้าว
เคยเจอกันที่
ยาจิวนี่นะ

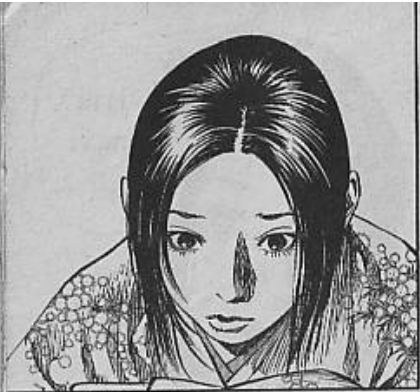
เอ๊ะ?
ไอ้อ

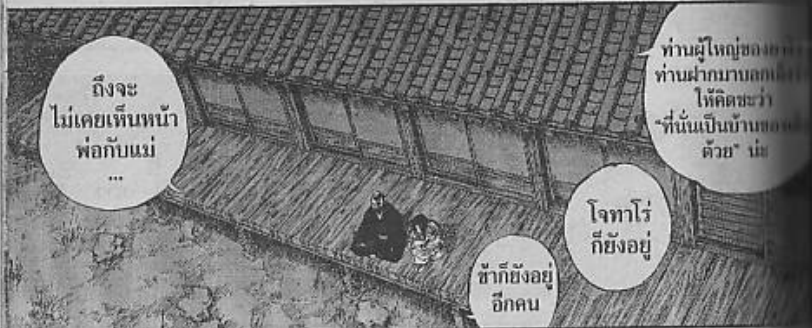
ที่อยู่ด้วยกัน
กับ
หลวงพ้อ
...

ไฉนนี่
ขอรับ
!?

โอ๊ะ คุณลุง
เมื่อวันนั้นนี่
!!

ก็ยังมี
มุขานี้
ไป

ถึงจะ
ไม่เคยเห็นหน้า
พ่อกับแม่
...

ท่านผู้ใหญ่ของ
ท่านฝากมาบอก
ให้คิดซะว่า
"ที่นั่นเป็นบ้านของ
ด้วย" นะ

ใจหาไร
ก็ยังมีอยู่

ตัวก็ยังอยู่
อีกคน

ได้ยินข่าวลือว่า
กำลังไปหาเรื่อง
ทะเลาะวิวาทอยู่กับ
โชชิโอะกะที่เมือง
เกียวโตโน่น

ชีวิตของมุซาชิ
ก็ไม่ต่างอะไร
จากเปลวไฟ
ที่ยังไม่ลุกโชน
จับติ

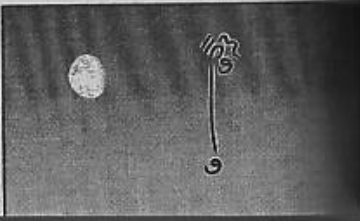
ว่าไป
แล้ว
...

เอ๊ะ
!?

การคิด
สร้างความคิด
ไปที่ไหน
นี่แหละชีวิต
ไม่ใช่พรสวรรค์

นี่สมเป็น
คำพูด
ของพระ
ริชัง

แต่
...

ถึงแม่ ครั้งหนึ่ง
เขาจะเคยรับข้า
ซึ่งไม่เคยเห็นหน้า
พ่อแม่เอาไว้
เป็นคนในครอบครัว

รู้แบบนี้
ข้าขอไม่รู้จักกัน
ตั้งแต่แรก
ดีกว่า

ถ้าจะให้
ตัดความสัมพันธ์
ที่เคยคิดจะสานต่อ
ลงก็...

เป็นลูกกำพร้า
ที่ไม่มี
ความสัมพันธ์
กับใครเลย

ปีนี้ก็
เหมือนกับ
ปีที่แล้ว

พวกเรา
มาทำการข้อม
ในวันขึ้นปีใหม่
กันเถอะ

โ้ว !!

หุหุอะไร
นี่อยู่อะไร
กลางห้อง?

ว้าว
อีกแล้ว
...!?

...

เกียวโต
?

อาจารย์
ไปอาละวาด
ที่เกียวโต
เหรอ

อ้าว
ทำไมจริง

ยังว่าง
อยู่ละสิ
ตาขังปิด
อยู่เลย

ไปเกียวโต
กันเถอะ
ท่านโงะซึกุ
!

ไป
กันนะ

ต้องไป
นะ!

ไปเกียวโต
กัน!

นัมโป โยอิชิเบ !!

โคบายาชิ กุรินโตะ !!

นี่นี่ คนที่แรงทั้งนั้น ไม่ต้องบอกชื่อก็ได้...

พวกเรา มี เพลงดาบทั้งสิบ แห่งโยชิโอะกะ !!

การซ้อม ครั้งแรกของปีนี้ ทำเพื่อท่าน !!

ท่าน เดินชิจิโร่ ขอรับ !!

ทื่อ? อะไรนะ โอตาจโร่!!

พวกเรา จะขอเป็นคู่ซ้อม ให้กับท่านเอง ขอรับ

ไม่ใช่แค่วันนี้เท่านั้น แต่จนกว่า จะถึงวันต่อสู้จริงกับ มิยาโมโตะ มุซาชิ

ส่วน กิออน โทจินัน ก็ยัง หายสาบสูญ อยู่

พวกเราที่อยู่มาตั้งแต่ สมัยของอาจารย์เคมโป และได้รับการ ชนนามามว่า เพลงดาบทั้งสิบ แห่งโยชิโอะกะ จะขอทำหน้าที่ เป็นคู่ซ้อมให้ท่านแทน มุซาชิเอง!!

อุเอตะ เรียวเท อันตบหนึ่ง ของสำนัก !!

มิอิเกะ จูโรซาเอมอน !!

เฮียวสึเกะ โอตาจโร่ !!

ว่ายังไงนะ
ท่านพี่

ใครกัน
ที่ยังขาด
การฝึกฝน
อยู่?

เดินซิจิโร่
ถึงกับใช้เวลา
ไปตั้งปีเดียวเราจะ
ช่างเป็นเรื่องที่
โง่งมสินดี

พวกเอ็ง
...

จนกว่า
จะถึง
วันต่อสู้

ขอให้
พวกเรา
จนกว่า
จะพอใจ

อาจารย์เดินซิจิโร่
ขอให้ทุ่มเท
กับการซ้อม
ทุก ๆ วันเถอะ
ซอโรบ

ฮ๊ะ
ฮ่า ฮ่า
!!

เอาละ
เริ่มได้
!!

คงจะ
มองไม่เห็น
พวกมด
ที่กำลังเดินอยู่
บนพื้น
ที่ละก้าว ๆ
หรือ

ถ้าหาก
สามารถ
บินได้
เหมือน
นกอินทรี
แล้วละก็

ที่ต้องใช้เวลา
ตั้งปีนั้น
เป็นเพราะ
ข้ายังไม่พัฒนา
นะสิ

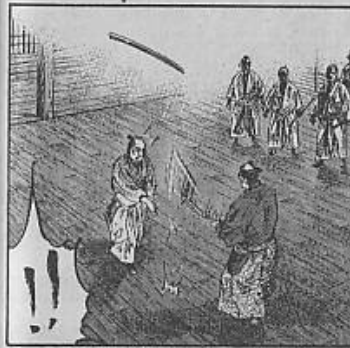
ยาก

มด
กำลัง
เดิน
อยู่

ถึงยังไง
ก็กำลัง
เดินอยู่

ข้ายังไม่
ต้องพัฒนา
ขึ้นไปอีก

ท่าน
พี่

แต่สิ่ง
ยังไม่
ทำก็
จะ
ชนะ

ซึ่

เจ
เตบ
มา

โธ่
แต่ความ
เข้มแข็ง
ของนาย
โธ่

ยัง
ไม

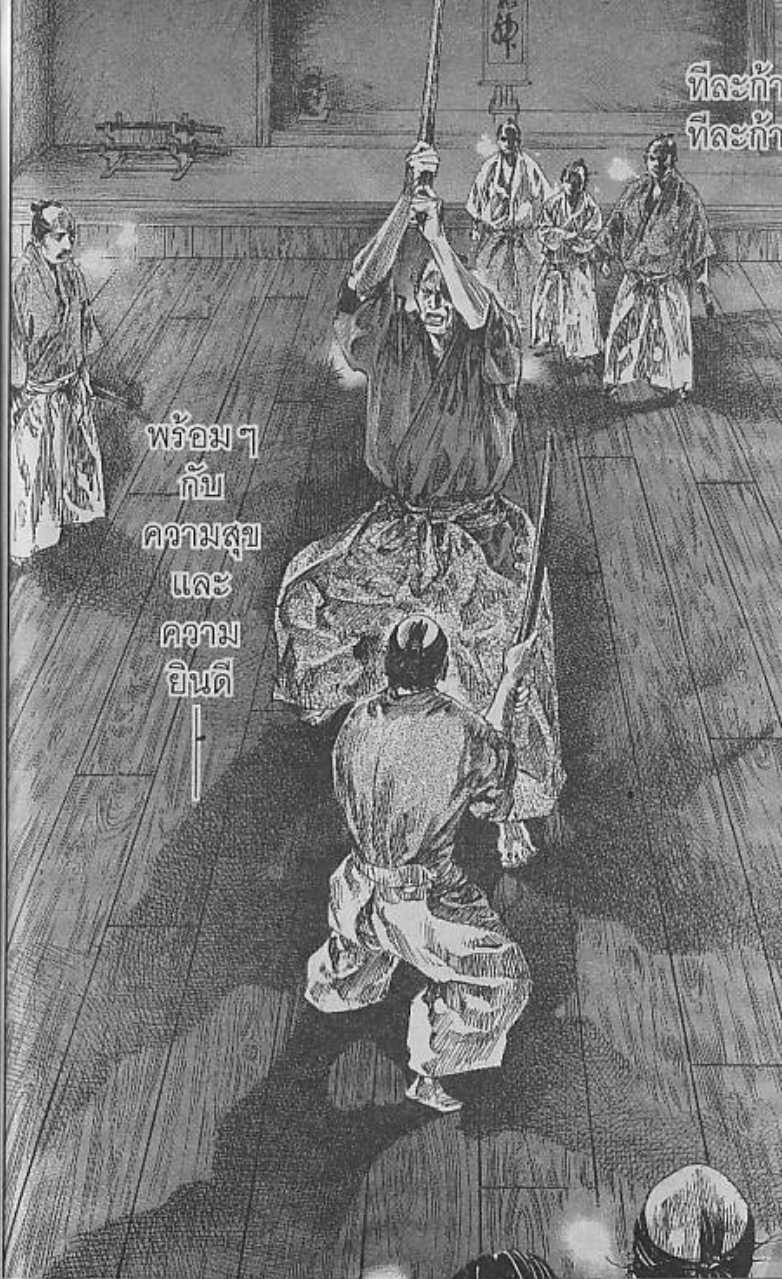

นอนพัก
สักหน่อย
ดีกว่า...

เพื่อ
พวกเขา
เหล่านี้
ด้วย

ยัง
ก็

ที่จะ
ที่จะ

พร้อมๆ
กับ
ความสุข
และ
ความ
ยินดี

Vagabond

นะ นะ นะ
เพ็ง ทनावนาตบ
ข พินม สิบหลบองก
ไป ต้องแข่งตาย
ชนะๆ แน่ๆ

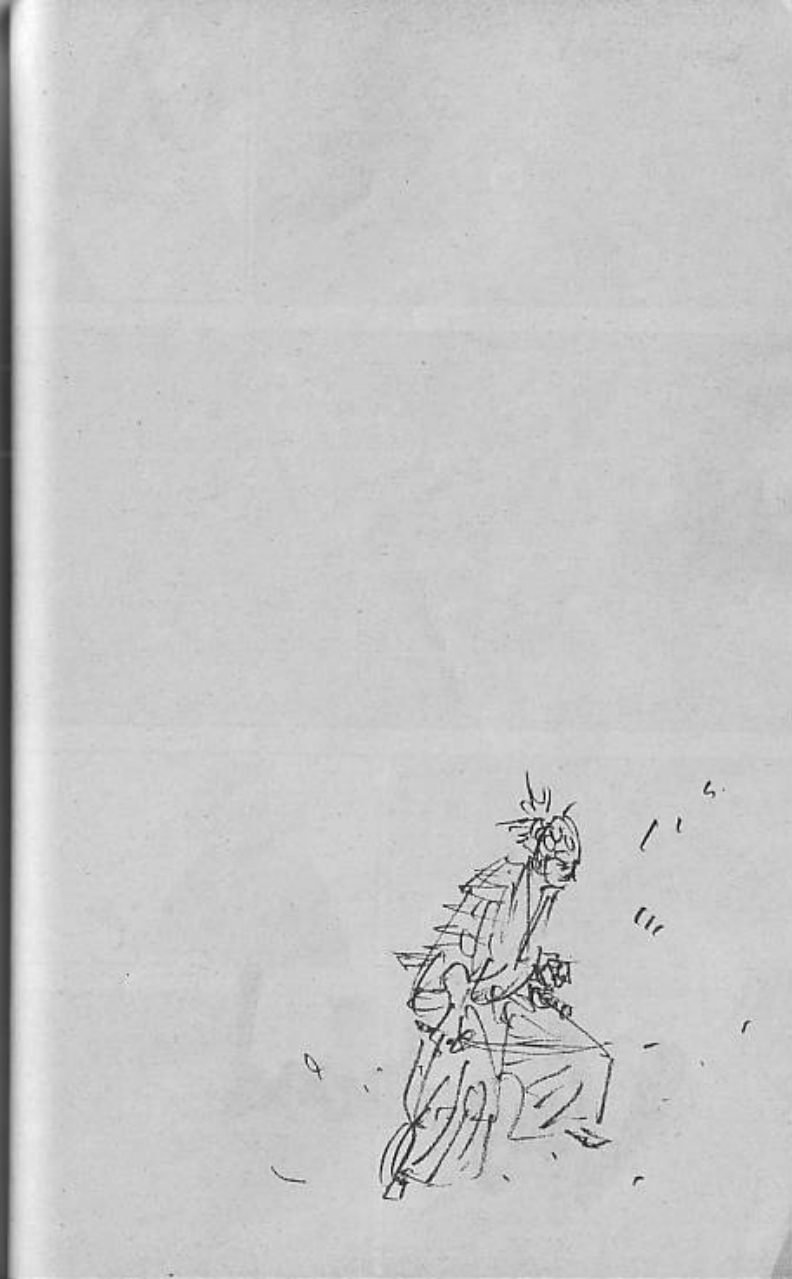

ต้อง
ไม่ให้แข่ง

ร่างกาย
มันหนาวเกิน
เหลือเกิน

แข่งตาย
แน่

โอ้ว
โหมมันแห้ง
เลย
โหมตจัง

โหมเข้าไป
โหมเข้าไป
!!

ลองเผาตุ
ตึกว่า
...

หือ

ถือโอกาสที่คู่ต่อสู้
กำลังหนาว
จัดการมันก็ได้

เขียนเอาไว้
ตึกว่า

ต่อสู้
ในขณะที่
อากาศ
หนาว...

อืม
...

หนาว
จริงๆ

ว่าไปแล้ว
ก็ไม่ได้เป็น
สถานที่ที่น่าอยู่
เหมือนกันนะ

พี พี

1160

1160

สามารถ
นำมาปรับใช้
กับวิชาดาบ
ได้นั้นนะ...

แต่เวลาลุก
กลับ
เป็นเดี่ยว

เวลาติด
ติดยาก

ความแรง
ของไฟ

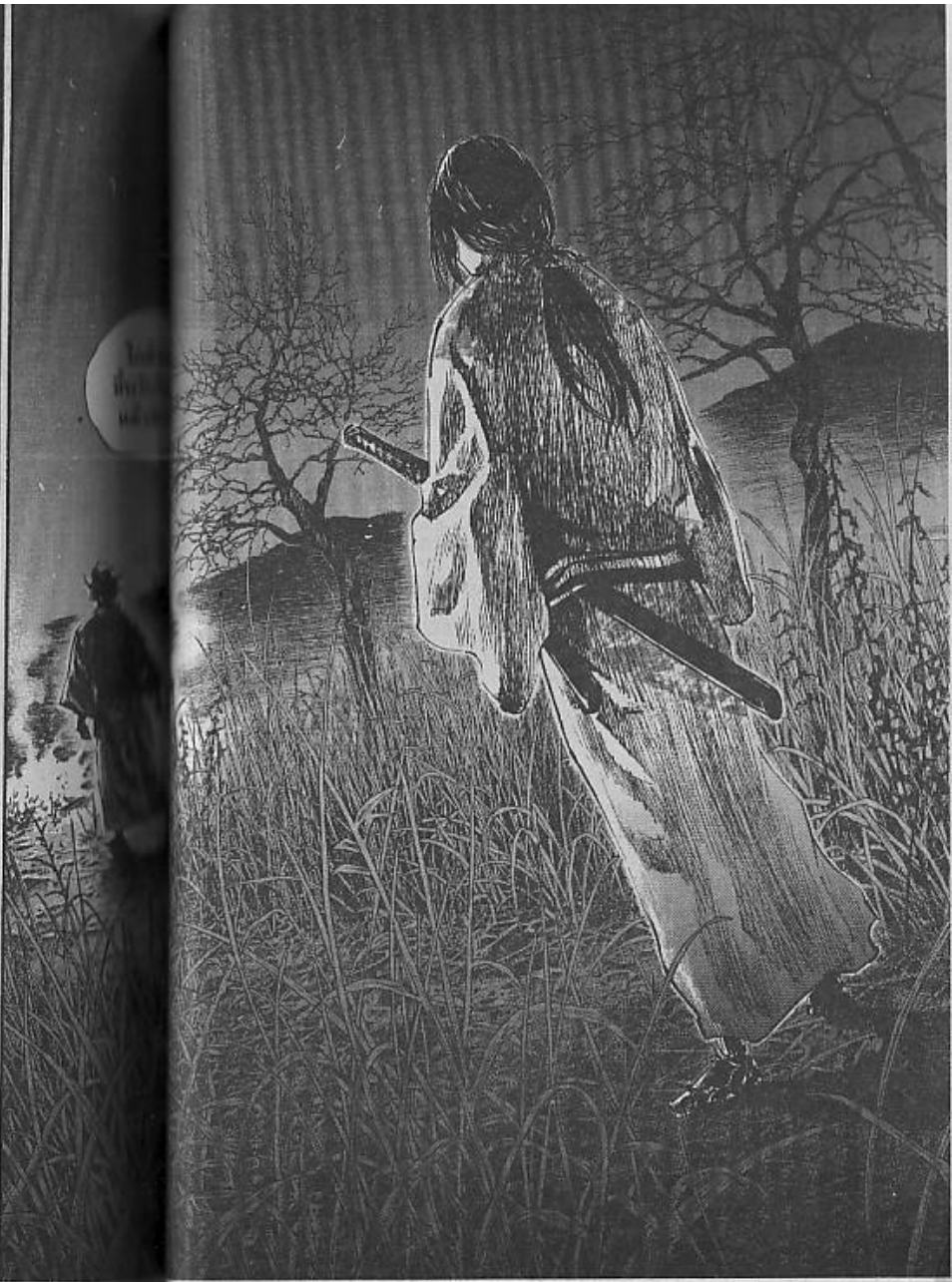
พอ
ได้แล้ว
มัน

อืม
...

มีผู้ที่พ่ายแพ้
ในการต่อสู้
อยู่ตรงนี้ด้วย
หรือนี่...

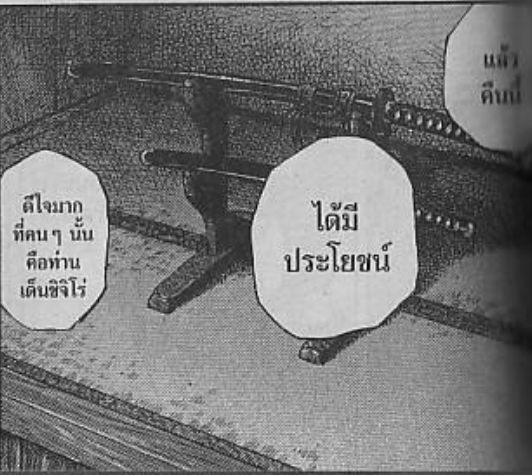

ตอนที่ 185 เรนไฟโร

ภาค
โฮกุ
เรนไฟโร
จิโน

โอดาจิโร่

เข้าใจแล้ว

แม้แต่
งุ่มง่ามอยู่ได้
เดี๋ยวก็พิน
ชนะนี่

ถึงจะมี
แขนข้างเดียวก็
เป็นมุซาชิได้
ซ้ำไม่ใช่
ตุ๊กตาไม้กะ

โอย
เจ็บจัง
!!

เอาเลย
อาจารย์
เดินซิจิโร่

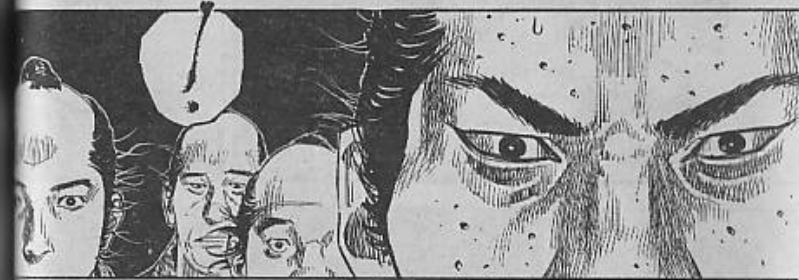

ยังไง
ซำก็จะต้อง
ชนะให้ได้

พินซำ
ลิ

คิดซะว่า
เป็น
เจ้ามุซาชิ
ก็แล้วกัน

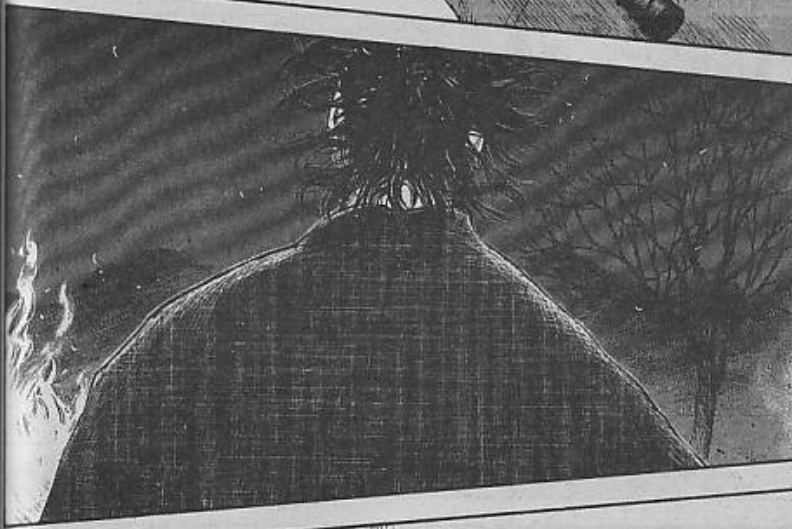
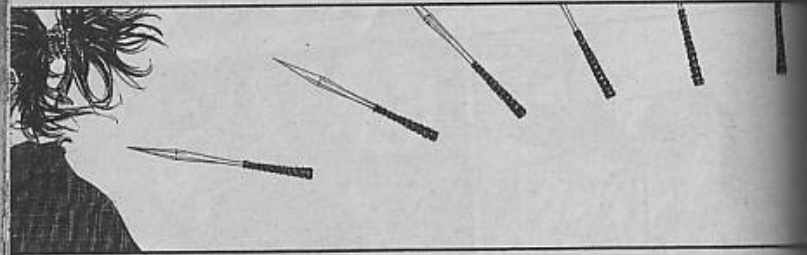
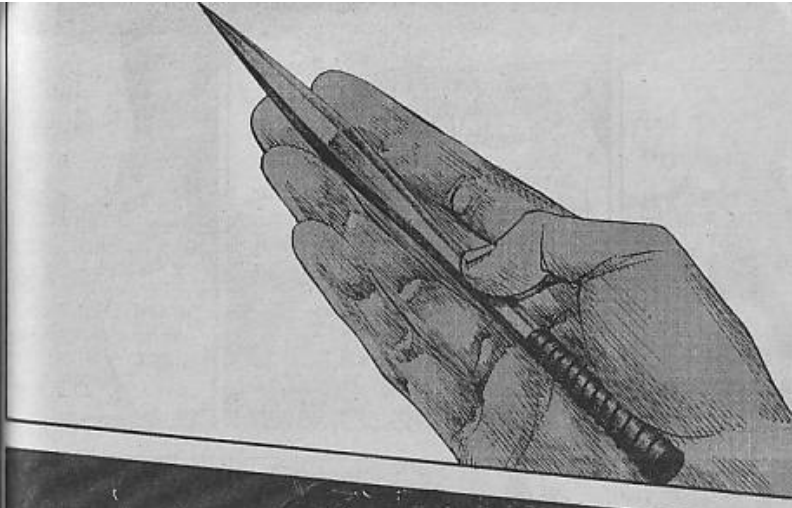
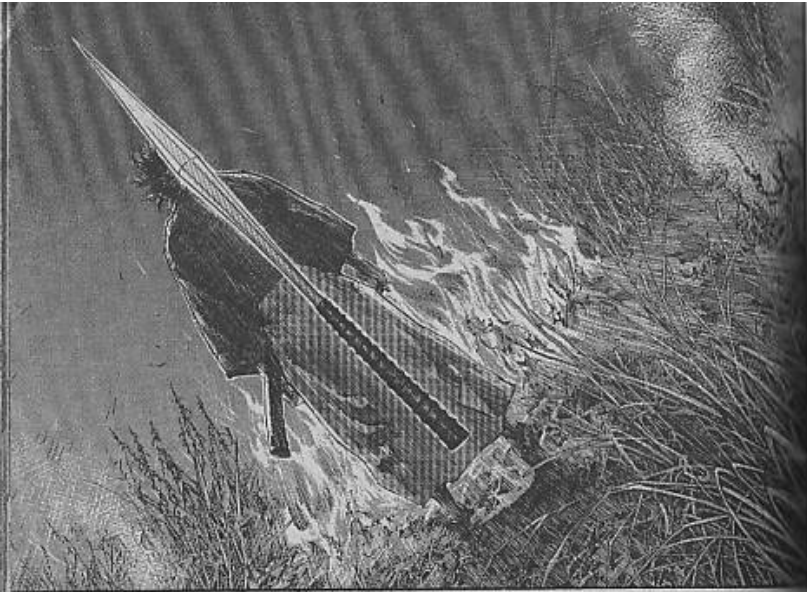

ตอนที่
ท่านเดินซิจิโร่
ฆ่าเจ้ามุซาชิ
ได้

แต่ขอแค่
แขนขวา
เท่านั้น
นะครับ

ยังไม่อยาก
ตายนะ

ยังสามารถ
เห็น

เหมือนแมว
เลย

เขี้ยว
มาก

อาจารย์
แมวโตะ

...แมวกี่
เป็นอาจารย์
ของข้า
เช่นกัน

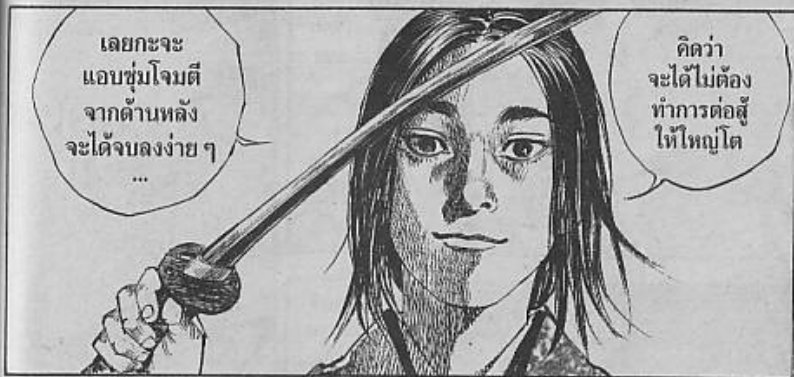
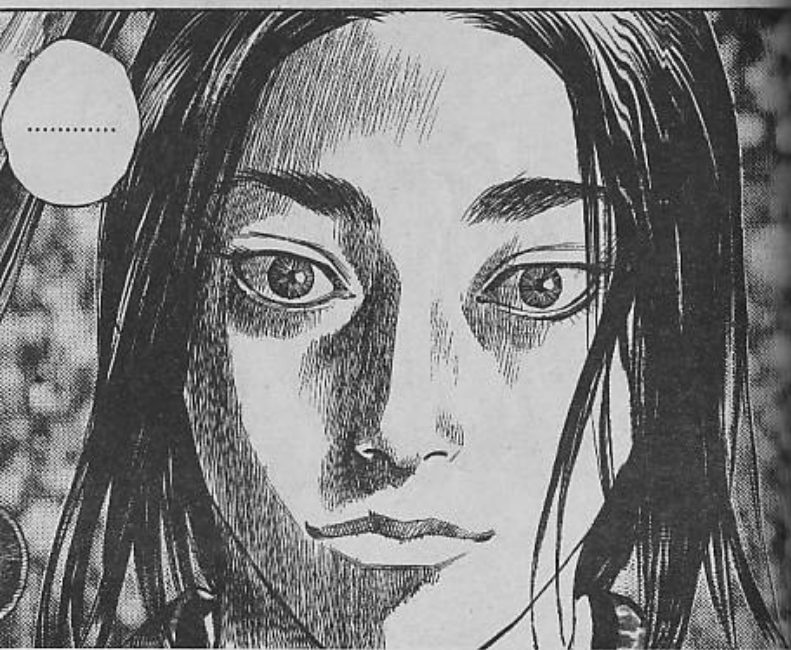
เซจูโร่
!!

เซจูโร่

!

Vagabond

ก็เป็นไป
ตามที่
ข้าต้องการ
พอดีเลย

แต่
ถึงยังงี้

ลอบ
สังหาร

ผู้ที่ เป็นปัญหา
ต่อตระกูล
โยชิโอะกะ

เป็นถึงผู้นำ
ตระกูล
โยชิโอะกะ
...

เอ็งคงทำ
เรื่องแบบนี้
มาหลายครั้ง
แล้วโซมึ

ทำเรื่อง
แบบนี้
?

แต่
ถึงยังไง

ก็เป็นไป
ตามที่
ข้าต้องการ
พอดีเลย

キョウ
シロ
ア
...

ตอนที่ 186 คืบประดาบ

ก็แค่ตาย
นั่นแหละ
...

ใช่

หือ ?

ข้าขอ
คุยอะไรด้วย
ได้มั๊ย

แต่มันก็ไม่ใช่
เรื่องสำคัญ
เท่าไรหรอก
นะ...

อะ
เช่น

ไม่ตาม
ตอนนี้
ก็ได้

เฮอะ
เชือก

แต่ก็
เชิญถาม
มาได้

ฮะ ฮะ ฮะ
เป็นคนที่
แปลกดีแฮะ

ทั้งที่
มีความตั้งใจ
ขนาดนั้น

บอกไว้ก่อนนะ
แผนคุณหลอกคือ
ให้เหลือ
แล้วมอบใจคืนนะ
ใช้ไม่ได้หรอก

ทำจะชอบ
การประลอง
มากเลย
สิท่า

หึ หึ

ต้องมาสู้กัน
ตั้งแต่
เริ่มวันใหม่
ของปีแบบนี้

นั่นสินะ
อากาศก็หนาว
ชะด้วยสิ

งั้นก็...
เริ่มสู้กันเลย
ดิเมย

ไอ้

ไอ้

แล้วชอบ
มีย่ะ
?

นั่นสิ
...

ทั้งสองฝ่าย
ต่างก็ชักดาบ
ออกมาแล้ว
นี่นะ

เปลี่ยนไป
จาก
เมื่อก่อน

แรง
กดดัน
ทางจิต

หนักแน่น
ขึ้น

ด้วย
แผ่นไม้
แข็ง

ความรู้สึก
เหมือนถูก
จูโจม

หายไป
แล้ว

หือ
?

นุ่น?

ช่างเป็น
นุ่นที่
ขยี้แกล้ง
จริงๆ

ใหญ่
แต่
นุ่มนวล

แรงอัด
ของนุ่น

ทั้ง
กลมมน

...
นุ่น
?

หรือจะอยู่
ในช่วง
เสื่อมถอย

นุ่น
นุ่น

เป็นดาบ
ที่เล็งเข้า
ที่ลูกตาด
นะเนี่ย

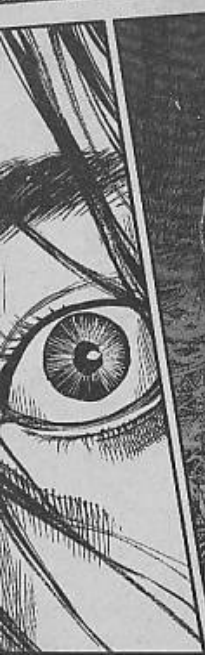
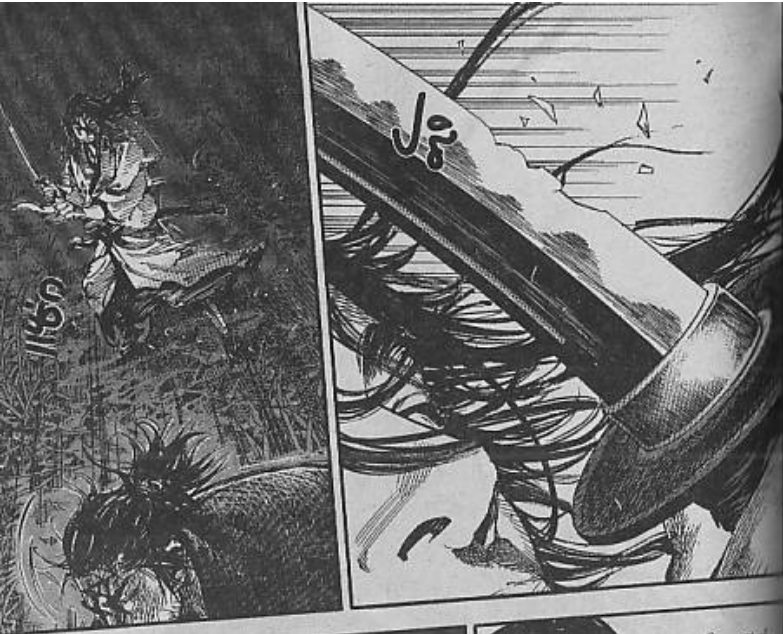

อีจ!
อีกแล้ว
เรอะ

ความ
แตกต่าง
ของแผ่นไม้
กับนุ่น...
เรอะ

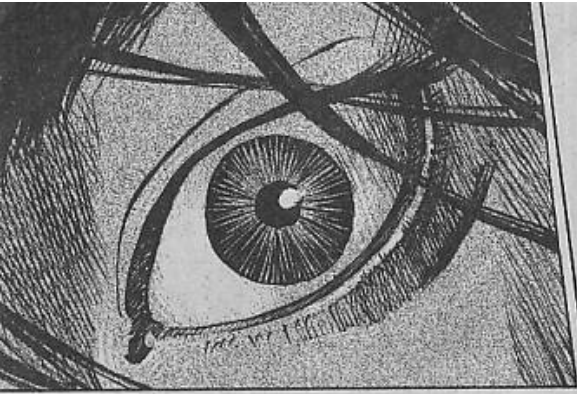

การโจมตีที่
หนักแน่น
ราวกับหิน
ที่เปียกน้ำ

อะไร
ที่เปลี่ยน
มุขานี้ไป
ขนาดนี้
ในปีเดียว
?

ท่านพี่

หรือแม้
จะเหลือ
เวลาอีก
แค่ 10 วัน
ก็ตาม

ไม่ว่าจะถูกด่า
หรือ
ถูกเกลียดชัง
หากจะต้อง
นั่งคุกเข่าอ่อนน้อม

ไม่น่าไปยาจิวเลย
น่าจะขอให้
ท่านพี่ช่วยชะ
ตั้งแต่แรก

ซาบู้สึกว่า
การได้ฝึกซ้อม
กับท่านพี่นั้นต่างหาก
ที่ทำให้ซาบู้
แข็งแกร่งขึ้น

ชนะ !!

ชนะ !!

ชนะ !!

อุเอะคะ !!

ท่านพี่
อยู่ที่ไหน

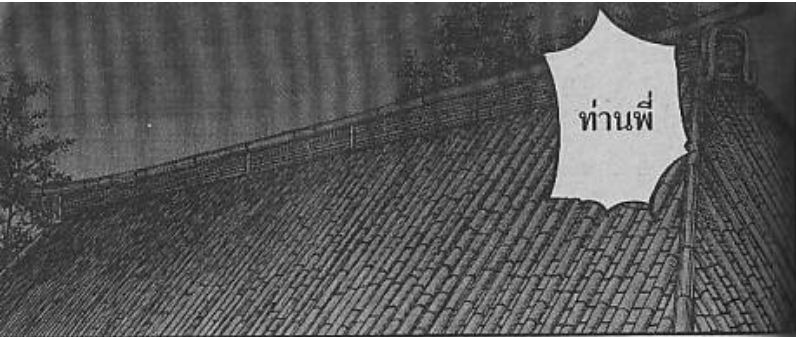
ออกไป
เดินเล่น
ในเมืองแล้ว
ขอรับ...

ซาบู้อยากให้
ท่านพี่
ช่วยเป็น
คูฝึกซ้อม
ให้ซาบู้
อีก !!

ท่านพี่ !!

Vagabond

ท่านพี่

ซาโรสึกว่า
การได้ฝึกซ้อม
กับท่านพี่นั้น
ต่างหาก
ที่ทำให้ซาโรแข็งแกร่ง
ขึ้น

วันที่ ๒๕/๕/๕๐

นับตั้งแต่
ซำรู้สึกตัวว่า
อยู่เหนือ
ท่านพี่

เก่งกว่า
ท่านพี่
โดยไม่รู้ตัว

แต่

ความรู้สึก
แบบนี้
ก็ดีไม่ใช่หรอ
?

คิดซะงั้น
นึกว่า
เก่งกว่าท่านพี่
ได้แล้ว

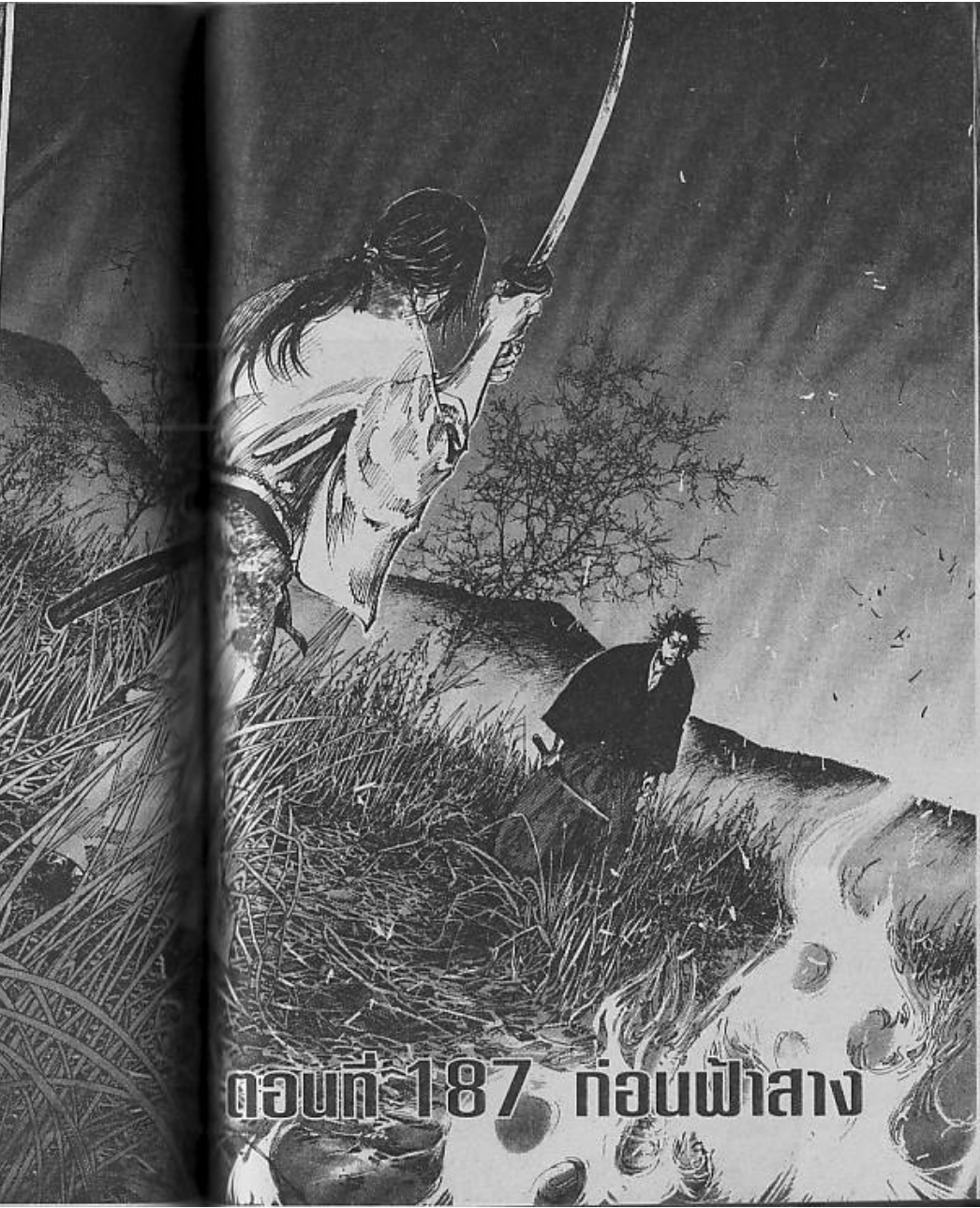

พยายาม
พาคำตอบ
จากตาบ
ของคนอื่น
ที่ไม่ใช่ท่านพี่

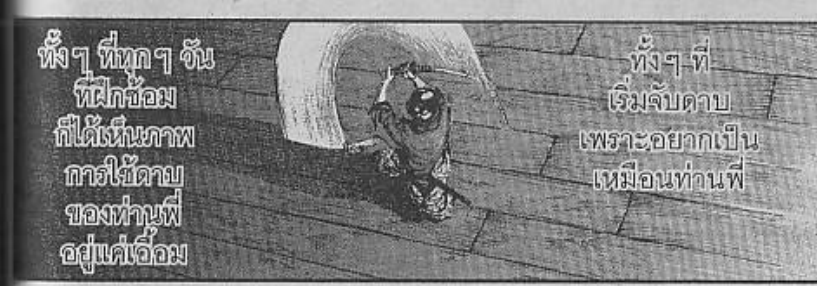

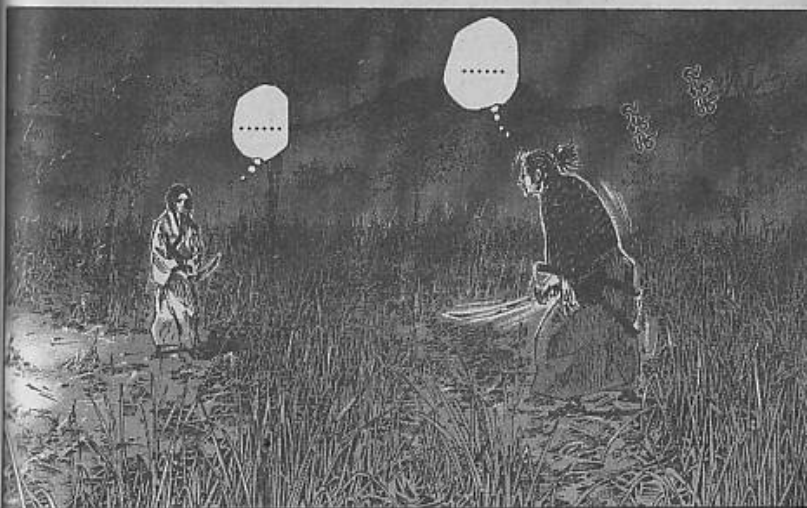
ไล่ติดตามความ
โด่งดังของ
ยาจิว เซคิซุไซ
ที่ไม่เคยพบเจอ
เพราะ
เขาไม่ยอม
ให้พบ

ได้แต่เฝ้าติดตาม
ภาพลวงตาของ
จอมยุทธ์โอโต
อิโตไซ

ตอนที่ 187 ก่อนฟ้าสาง

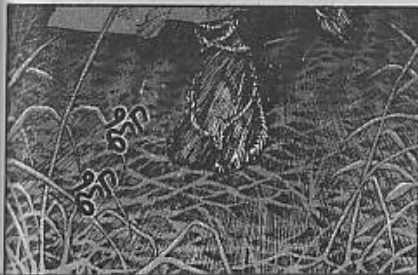

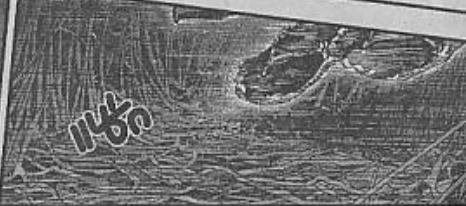
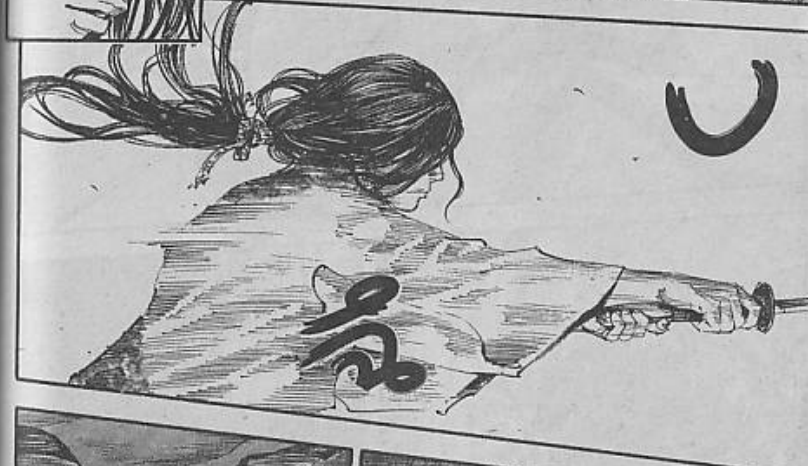
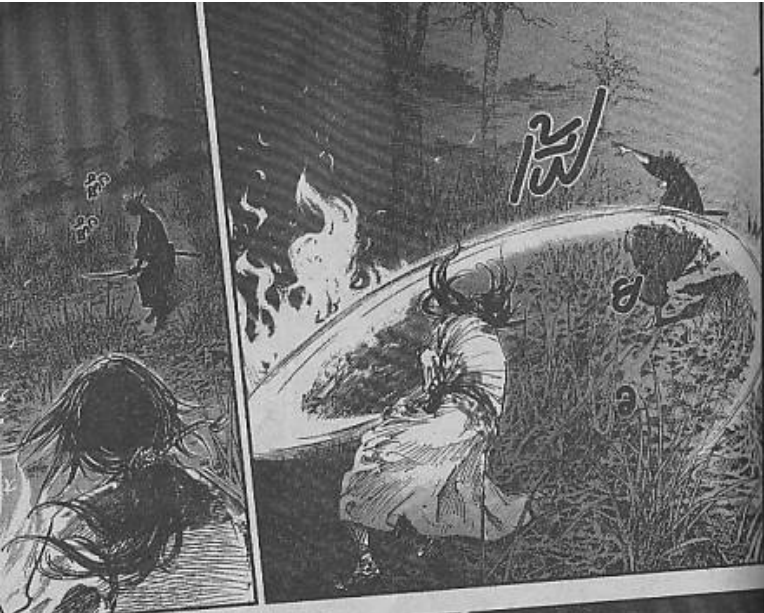

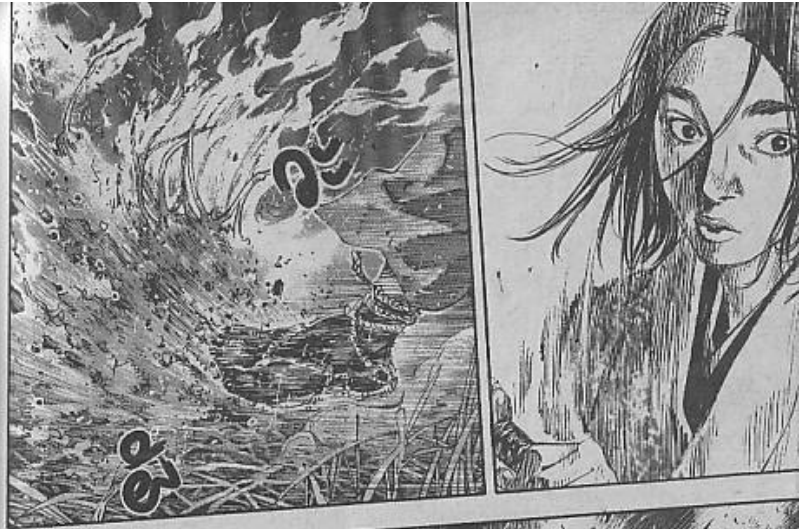
ว่าหนึ่งปีที่ผ่านมา
เอ็งได้ไปพบเจอ
ได้ไปเห็นอะไร
มาบ้าง

อยากรู้จัง

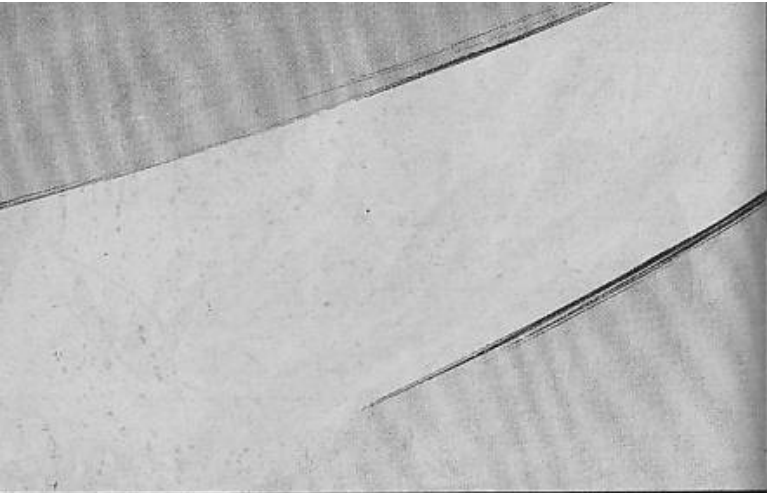

อ้าว
ไม่ได้ฟัง
หรอก
เรอะ

หรือว่า
เจ้าเดินซิจิโร่
ก็ยังมีโอกาส
เปลี่ยนแปลง
ได้อีกหรือเปล่า

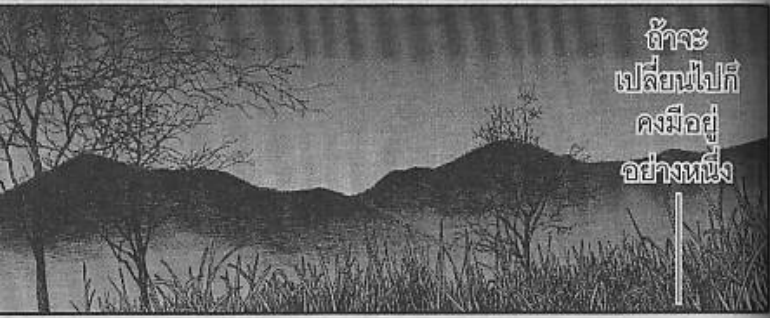
Vagabond

เปลี่ยนไป
จากปีที่แล้ว
ขนาดนั้น
เชียวรี
...?

ไม่?
ไม่รู้สึก

ถ้าจะ
เปลี่ยนไปก็
คงมีอยู่
อย่างหนึ่ง

ดูดัน
มาก
เลย

ใจ

ใบหน้า
เอ็ง

ดูดัน

ใจ

.....

๕๖

ที่ตรงนั้น
เคยเป็น
ที่
สำหรับ
ท่านพ่อ

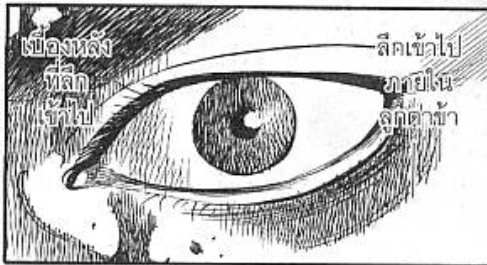
สิ่งที่
เปลี่ยนแปลงไป
จากปีที่แล้วก็
คงจะเป็นเรื่อง
ที่ได้พบกับพวก
ตานัก

จะสู้
เธอะ

ทำไม
นะ

หนจาก
จริงเพี้ย

เบื้องหลัง
ที่ลึก
เข้าไป

ลึกเข้าไป
ภายใน
สุดตาข้า

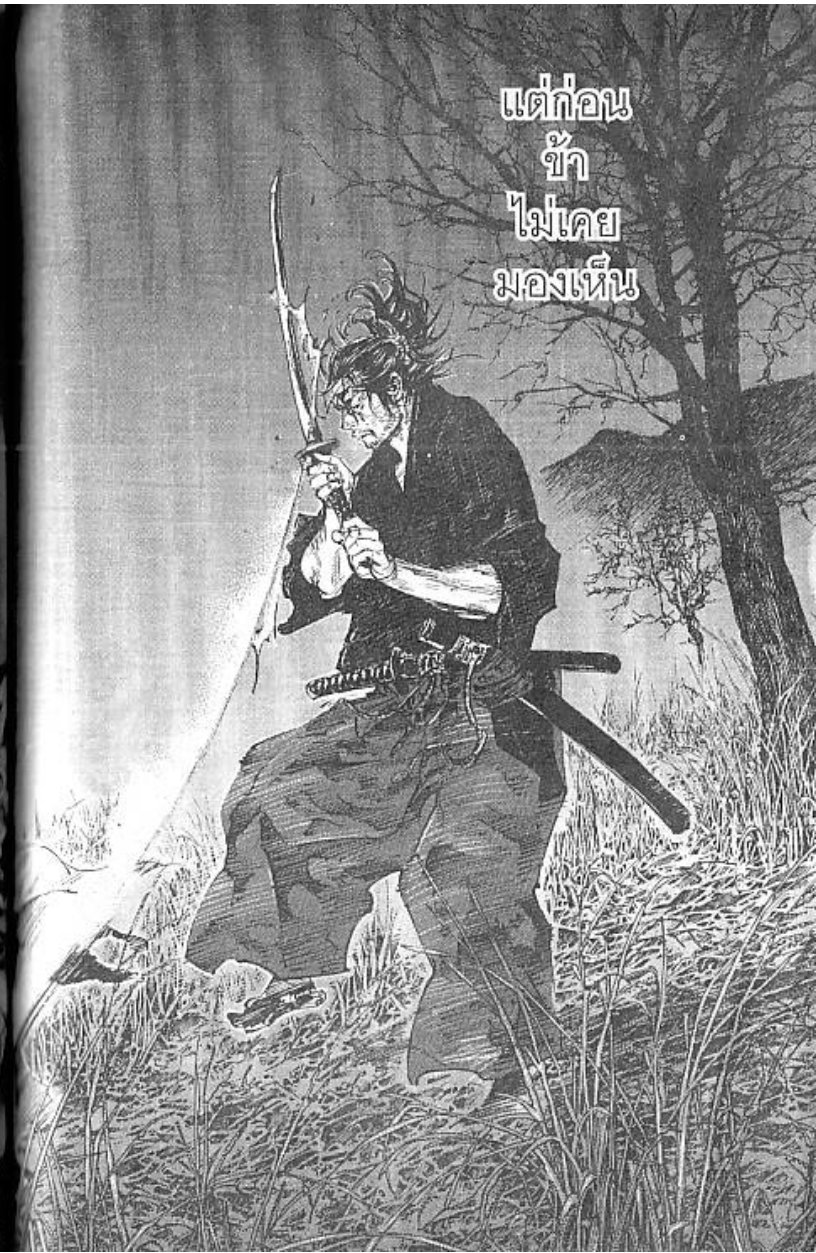

มีตานัก
2 คน
อาศัย
อยู่

แต่ตอนนี้
กลับมองเห็น
เพลงดาบ
ของเอ็งได้
เชลูโร่

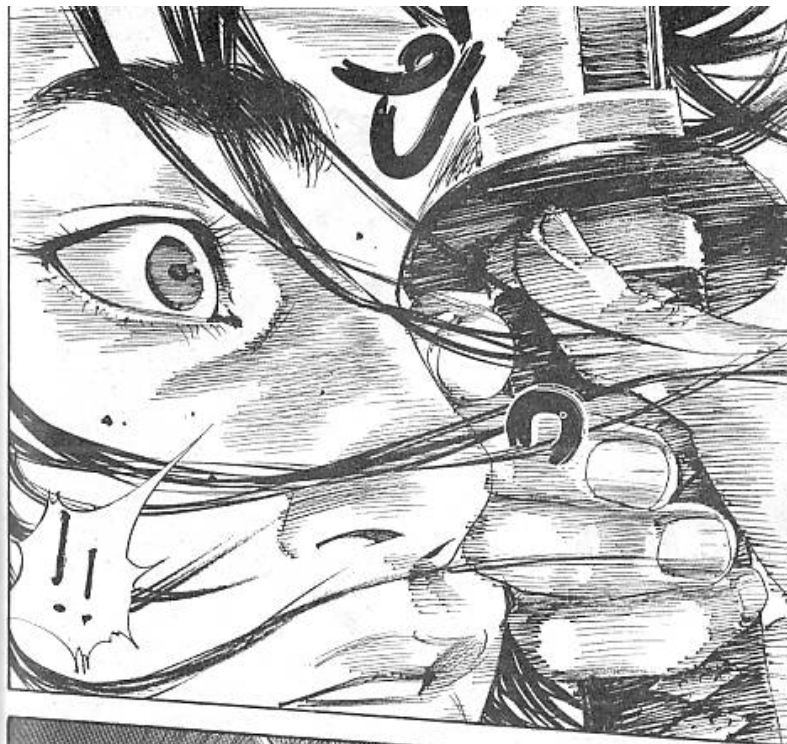

แต่ก่อน
จำ
ไม่เคย
มองเห็น

สมกับ
ที่ได้ฉายา
เก่งที่สุด
ในเมือง
เกี้ยวโต

ไม่รู้ว่า
จะฟันได้
สักกี่ครั้ง
...

แฮ็ก

แฮ็ก

ใจ
เหมือนกัน
แล้วเนอะ

ดีใจจริงๆ
พะ

หันมาสนใจ
ได้เนี่ย

ทำให้อาจารย์
โยชิโอะกะ เซจูโร่
ที่ไม่เคยเหลียวมอง
คู่ต่อสู้

แฮ็ก

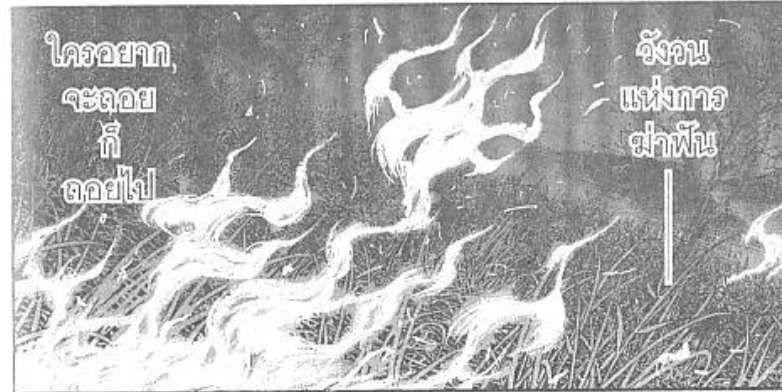
แฮ็ก

แฮ็ก

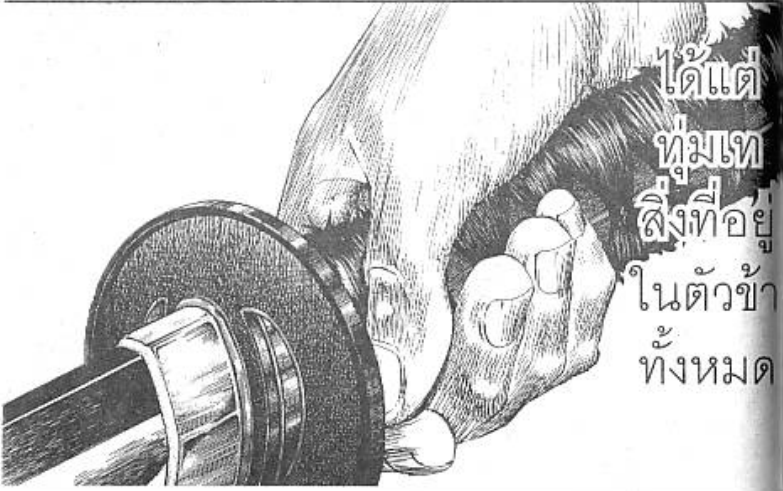
สถานที่
ที่ข้า
ควรจะอยู่

ไม่มี
แม้ความ
กังวล

ใครอยาก
จะลอย
ก็
ลอยไป

จึงคน
แห่งการ
ฆ่าฟัน

ได้แต่
ทุ่มเท
สิ่งที่อยู่
ในตัวของ
ทั้งหมด

สถานที่
สำหรับ
การต่อสู้

ที่ใช่
แหละ

หรือใคร
จะว่า
ยังไง

จะว่า
เป็นมาดกร
หรือยักษ์

ไม่รู้สีกตัว
กระทั่งน้ำลาย
ที่กำลังไหลย้อย
สติของเขาตั้ง
ลึกเข้าไปในร่างกาย

เปลี่ยนตัวเอง
ให้พอดี
กับเส้นขนาน
ของดาบ
เซจูโร่

ช่วง
เคลม

นั้น

ทั้ง
หมด
|

■ NED COMICS

VAGABOND

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง "มียาโมโตะ มุซาชิ" โดยเอจิ โยชิกาว่า

21 รวมตัวกันที่เมืองเกียวโต

พิมพ์ครั้งที่ 1

6 กุมภาพันธ์ 2549

ผู้เขียน TAKEHIKO INOUE

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

ผู้พิมพ์ ศูนย์การพิมพ์เนชั่นกรุ๊ป

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม. 4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

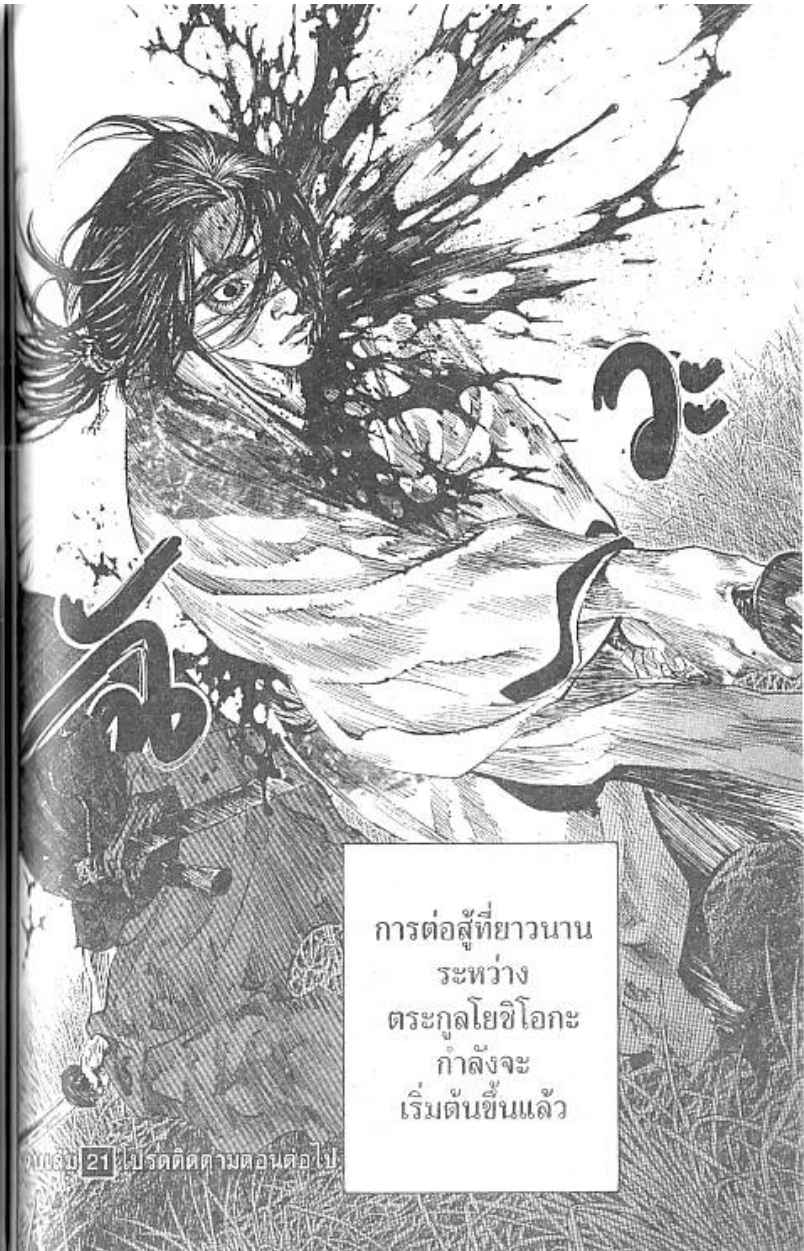
"Vagabond"

© 1998-2006 I.T. Planning, Inc.

ISBN 974-254-668-1

ผู้แปล เกรียงศักดิ์ สวางกูร

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตกันต์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120

การต่อสู้ที่ยาวนาน
ระหว่าง
ตระกูลโยชิโอะกะ
กำลังจะ
เริ่มต้นขึ้นแล้ว

เล่ม 21 โปรดติดตามตอนต่อไป